தர்மசக்கரம்

குரோதன ௵ மார்கழி ௴ சக்கரம் 34 ஆரம் 12

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம்

திருப்பராய்த்துறை-639 115 திருச்சி ஜில்லா

முத்தமிழ்ப்பணணை
16.12.80

தர்ம சக்கரம்

மாத சஞ்சிகை

சக்கரம் 34	குரோதன ஹூ மார்கழி மீ	ஆரம் 12

பொருளடக்கம்

சந்தா விவரம்

டிபாஸிட் சந்தா : ரூ. 150 அனுப்பி இங்கு டிபாஸிட் செய்துவிட்டால் டிபாஸிட் இங்கு இருக்கும்வரையில் மாதந்தோறும் தர்ம சக்கரம் பத்திரிகை தங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும். ஆண்டுதோறும் சந்தா செலுத்திப் புதுப்பிக்கவேண்டியதில்லை. பத்திரிகை வேண்டாம் என்று கருதும்பொழுது டிபாஸிட் செய்த ரூபாய் நூற்றைம்பதை யும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்தத் திட்டம் உள்நாட்டுக்கு மட்டும் உரியது.

ஆண்டு சந்தா : ரூ. 15 செலுத்தியது முதல் அல்லது அடுத்த மாதம் முதல் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒவ்வொரு தமிழ் மாதமும் முதல் தேதியில் கிடைக்கும்படி பத்திரிகை அனுப்பப்படுகிறது.

சகாய சந்தா : மாத வருவாய் ரூ. 200 அல்லது ஆண்டு வருவாய் ரூ. 2400க்கும் குறைவாக உள்ளவர்கள் ஆண்டு சந்தா பதினைந்து செலுத்த இயலாது இருந்தால் ரூபாய் பத்து அனுப்பலாம். பாக்கி ரூபாய் ஐந்தைப் பாண்டிச்சேரி S. விஸ்வநாதன் 'தர்ம சக்கர உதவிநிதி' யினின்று ஈடு செய்துகொள்கிறோம். தெய்விக விஷயமாதலால் ரூ. 15 செலுத்த இயலுகிறவர்கள் இந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்தவேண்டாம்.

தமிழ் நாட்டிலும் பாண்டிச்சேரியிலும் உள்ள அரசாங்கப் பொது நூலகங்கள் அனைத்துக்கும் தர்ம சக்கரம் அன்பர்களின் உதவியால் தொடர்ந்து அனுப்பப்பெறு கிறது. நூலக நிர்வாகியிடம் கேட்டுப் பெற்றுப் படித்துப் பயனடையக் கோருகிறோம்.

உள்நாடு தனி இதழ் ரூ. 1-50 வெளிநாடு தனி இதழ் ரூ. 4-00

உள்நாடு வருட சந்தா: ரூ. 15-00 வெளிநாடு வருட சந்தா: ரூ. 45-00

அந்தர்யோக விவரங்கள்

திருநெல்வேலி ஜில்லா—பாளையங்கோட்டையில் 22—12—85 ஞாயிறு

இடம் : ஸ்ரீ மனக்காவலன்பிள்ளை கல்யாண மண்டபம்
நேரம்: காலை 10-00 மணிமுதல் மாலை 4-30 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி அசலானந்தர்

காமராஜ் மாவட்டம்—அருப்புக்கோட்டையில் 28—12—85 சனி

இடம்: அருப்புக்கோட்டை ஸ்ரீ சொக்கநாதர் கோவில்
நேரம்: மாலை 6-30 மணிமுதல் 8-00 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்

காமராஜ் மாவட்டம்—விருதுநகரில் 29—12—85 ஞாயிறு

இடம் : சமரச சன்மார்க்க சங்கம் (அறுபத்துமூவர் மடாலயம், முனிசிபல் ஆபீஸ் எதிரே)
நேரம்: காலை 10-00 மணிமுதல் மாலை 4-30 மணிவரை
நடத்துபவர் : ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்
உணவு வசதி : பகல் உணவுக்கு ரூ. 3-00 செலுத்திச் சீட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மதுரை ஜில்லா—திருவேடகத்தில் 5—1—86 ஞாயிறு

இடம் : விவேகானந்த கல்லூரி
நேரம் : காலை 10-00 மணிமுதல் மாலை 4-30 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்
உணவு வசதி: நேரில் பகல் உணவிற்கு ரூ. 2-00, மாலைச் சிற்றுண்டிக்கு ரூ. 1-00 செலுத்திச் சீட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சுருளிமலையில் 5—1—86 ஞாயிறு

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்களின் ஞாபகார்த்த வழிபாடு

இடம்: சுருளிமலை
நேரம்: காலை 9-00 மணி முதல் 12-00 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி சங்கரானந்தர்
உணவு வசதி: கலந்துகொள்ளும் அன்பர்களுக்கும், தாய்மார்களுக்கும் மஹேசுவர பூஜை.
குறிப்பு: தபோவன வெளியீடுகள் அன்றுமட்டும் சுருளிமலையில் பாதி விலைக்குக் கிடைக்கும்.

கோவை ஜில்லா—பொள்ளாச்சியில் 6—1—86 திங்கள்

இடம்: மகாத்மா காந்தி கல்யாண மண்டபம்
நேரம்: காலை 10-00 மணி முதல் மாலை 4-30 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்
உணவு வசதி: நேரில் பகல் உணவுக்கும், மாலைச் சிற்றுண்டிக்கும் ரூ. 2-50 செலுத்திச் [சீட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கோவை ஜில்லா—குமரன் குன்று ஆலயத்தில் 12—1—86 ஞாயிறு

இடம்: அருள்மிகு ஸ்ரீ கல்யாண சுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயம்
நேரம்: காலை 10-00 மணிமுதல் மாலை 4-30 மணிவரை
நடத்துபவர்: ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்

திருச்சி ஜில்லா—ஸ்ரீரங்கத்தில் 13—1—86 திங்கள்

இடம்: ஸ்ரீரங்கம் ரயில்வே ஸ்டேஷன் பஸ் ஸ்டாப் அருகில் உள்ளதோப்பில் இருக்கும் ஸ்ரீ அன்ன காமாக்ஷி அம்மன் கோவில்
நேரம்: மாலை 6-30 மணிமுதல் இரவு 8-30 மணிவரை
நடத்துபவர் : ஸ்ரீமத் சுவாமி நித்தியானந்தர்

தர்ம சக்கரம்

சக்கரம் 34 ரக்தாக்ஷி ௵ தை-குரோதன ௵ மார்கழி

1985

प्रज्ञानं ब्रह्म

எழுமின் விழிமின் செந்நெறி சார்மின்

ஆசிரியர்
சுவாமி நித்தியானந்தர்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம்
திருப்பராய்த்துறை—639 115 திருச்சி ஜில்லா

பொருளடக்கம்

प्रज्ञानं ब्रह्म

தர்ம சக்கரம்

அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க்(கு) அல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது.

சக்கரம் 34 | குரோதன ஹூ மார்கழி மீ | ஆரம் 12

பிரார்த்தனை

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढ चेताः ।
यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधिमां त्वां प्रपन्नम् ॥

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி
த்வாம் தர்மஸம்மூட சேதா: ।
யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஸ்சிதம் ப்ரூஹிதன்மே
சிஷ்யஸ்தே஽ஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம்

— ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

சிறுமை என்ற கேட்டினல் நல்லியல்பை இழந்த நான் அறநெறியை அறியப்பெருது மயங்கி உம்மை வினவுகிறேன். எனக்குச் சிறப்பீனுவதை உறுதியாக இயம்பும்; நான் உமது சிஷ்யன், தஞ்சமடைகிறேன், உபதேசித்தருளும்.

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்(து) உன்னைச் சேவித்(து) உன்
பொற்ரு மரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகா(து);
இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண்; கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோ(டு)
உற்ரோமே ஆவோம்; உனக்கோநாம் ஆட்செய்வோம்;
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்(று) ஏலோ ரெம்பாவாய்! — திருப்பாவை

அருள் விருந்து

தன்னைப் பற்றிய கவலையே பந்தபாசம் எனப்படுகிறது.

நாவடங்கி இருக்கும் அளவு மனிதனுக்கு நலம் உண்டாகிறது.

உண்மையானபக்தி ஞானத்தையும், திருப்தியையும் உண்டுபண்ணுகிறது.

வெளிவேஷம் மனிதனைத் தூய்மைப்படுத்தாது. மனத்தூய்மை உண்டாகும் பொழுது ஐயங்கள் அகலுகின்றன.

உலகிலே அறநெறியைக் கடைபிடிக்க இயலாதவனுக்கே இப்பிரபஞ்சம் குற்றம் நிறைந்ததாகத் தென்படுகிறது.

தெய்வத்துக்குத் தொண்டு புரிய விரும்புகிறவனே உலக பந்தத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான்.

ஏட்டுக்கல்வியிலிருந்து வருகின்ற பண்புக்கும் நல்வாழ்விலிருந்து வருகின்ற பண்புக்கும் இடையில் வேற்றுமை மிகவுண்டு.

இருளானது வெளிச்சத்தை ஒருநாளும் பாதிக்காது. அதேபோன்று மனிதன் செய்கின்ற செயல்கள் யாவும் ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பண மாகச் செய்யப்படுமாயின் அவைகளில் எந்தப் பகுதியும் மனிதனைப் பாதிக்காது.

எதன்மீது ஒருவன் பக்தி செலுத்துகிறானோ அப்பொருள் மயமாகத் தன்னை ஆக்கிக்கொள்கின்றான். உண்மையான பக்தி உடையவ னுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கத்தான் தெரியும்; பிறரிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான்.

எப்பொழுதும் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். சற்று ஏமாறுவோமாகில் காமக்குரோதாதிகளாகிய திருடர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நம்முள் புகுந்து ஞானம் என்னும் செல் வத்தைக் களவாடிச் சென்று விடுவார்கள்.

பாலைவனத்தில் தென்படும் கானல் நீரை உண்மையான நீர் என்று விலங்கு கள் எண்ணித் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக இங்கும் அங் கும் ஓடி அலைகின்றன. அவைகள் இங்கும் அங்கும் ஓடுவதால் காலம் வீணாகுமே அன்றித் தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ள முடியாது. பொய்யான உலக இன்பத்தை நாடிப் போகின்றவர்களின் கதியும் அதுதான்.

பரமஹம்சர் புகட்டிய

பெருநெறி விளக்கம்

பலராம் வீட்டில் பரமஹம்சர் பக்தர்களுடன் அமர்ந்திருந்தார். அப்பொழுது வைஷ்ணவ சரண் பாடிய பாடலைப் பரமஹம்சர் கேட்டதும் சமாதிக்குப் போய்விட்டார். பரமஹம்சர் பரவசநிலையில் எழுந்து நின்றார். இளைய நரேந்திரன் அவர் உடலைத் தாங்கிப் பிடித்தார். பரமஹம்சர் முகத்தில் ஒளி வீசியது. அவர் புன்முறுவல் பூத்தார். படிப்படியாக அவரது சரீரம் அசைவற்றநிலையை அடைந்தது. அவரது உள்ளமும் வேறு ஏதோ ஒரு உலகத்திற்குப் போனதாகத் தென்பட்டது. அறையில் இருந்த எல்லாப் பக்தர்களும் வியப்புடன் அவரைப் பார்த்தனர். பக்திமதிகள் திரைக்குப் பின் புறம் இருந்து அக்காட்சியைக் காணலுற்றனர். வெகு நேரத்திற்குப் பின் அவருடைய மனம் சமாதி நிலையிலிருந்து கீழே இறங்கியது. அவர் இறைவனுடைய திருநாமத்தை அப்பொழுது ஜபித்தார். பரமஹம்சர் தரையில் அமர்ந்ததும் வைஷ்ணவசரண் பாடலானார். அவர் பாடிய பாடலின் கருத்தாவது: "ஓ வீணையே, ஹரியின் திருநாமத்தைப் பாடு! அவரது அருள் இல்லாது நீ மெய்ப்பொருளை அறியமுடியாது. ஹரி நாமம் துக்கத்தைப் போக்குகிறது. ஆகையால் ஹரி நாமத்தைப் பாடு; கிருஷ்ண நாமத்தைப் பாடு." வைஷ்ணவ சரண் மேலும் பாடிய பாடலின் கருத்தாவது: "ஓ வீணையே! ஹரியை வழிபட மறந்து என் வாழ்நாட்களை வீணாகக் கழித்துவிட்டேன்."

அப்பொழுது மாலை நேரம். ஜகந்நாதருடைய இரதம் அலங்கரிக்கப்பட்டது. இரதம் உள்தாழ் வாரத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஜகந்நாதர், சுபத்ரா, பலராமன் ஆகியவரின் விக்கிரகங்கள் புஷ்ப மாலைகளாலும், ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஊர்வலத்தில் சங்கீத வித்வான்கள் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அறையை விட்டுச் சங்கீத வித்வான்கள் பாடிய தாழ்வாரத்திற்கு வந்தார். ஜகந்நாதர் இரதத்தைத் தொடர்ந்து பக்தர்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர். ராம கிருஷ்ணர் ஜகந்நாதர் இரதத்திற்கு முன்னால் சென்று தேர் இழுக்கும் கயிற்றைப் பிடித்து இழுத்தார். இரதத்திற்கு முன்னால் பக்தர்கள் கூட்டத்துடன்சேர்ந்து அவர் ஆடவும், பாடவும் செய்தார். இரதம் இழுக்கப்படும்பொழுது ஆடலும், பாடலும் நிகழ்ந்துகொண்டே இருந்தன. சங்கீதத்தின் ஓசையையும், பேரிகையின் ஓசையையும் கேட்டுப் பெருங்கூட்டம் அங்கு வந்து சேர்ந்தது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் மனம் முழுவதும் பக்தியில் மூழ்கியிருந்தது. அவர் கொண்டிருந்த பக்தி அங்கிருந்த பக்தர்களையும் பற்றிப் பிடித்தது. பரவசநிலையில் ஆடிய பரமஹம்சரோடு சேர்ந்து பக்தர்களும் ஆடினார்கள். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் பரமஹம்சர் வரவேற்பறைக்குத் திரும்பி வந்தார். மகேந்திரநாதரும், மற்றப் பக்தர்களும் பரமஹம்சருடைய திருவடியை வருடிக்கொடுத்தார்கள். நரேந்திரரும் பக்தி உணர்வு ஓங்கப் பெற்றார். தம்பூராவை மீட்டிக்கொண்டு அவரும் பாடலானார். நரேந்திரர் பாடிய பாடலின் கருத்தாவது: "அம்மையே வா வா! என் இதயத்தின் இன்பமே வா வா! என் இதயமென்னும் தாமரையில் அமர்வாய். நான் உன்னுடைய முகத்தைக் காணவேண்டும். தாயே! நீதான் எங்களை விடுவிக்க வேண்டும். முக்குணங்களுக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவளும் நீயே. மேலான பொருளுக்கெல்லாம் மேலான பொருளாக இருப்பவளே! நீயே கருணைக் கடல். எங்களுடைய துக்கத்தைத் துடைப்பவள் நீதான் என்பதை நான் அறிவேன். சந்தியா வேளையாகவும், காயத்ரீ மந்திரமாகவும் இருப்பவள் நீயே. நீ தான் இந்த உலகத்தைக் காத்து வருகிறாய். தாயே! உன்னைத் தவிர உதவுபவர் யார் இருக்கிறார்கள்? யாண்டும் சிவபத்தினியாக இருப்பவளும் நீயே. பூமாதேவியாகவும், மற்றப் பூதங்களாகவும் இருப்பவள் நீயே. மூலப் பிரகிருதியும் நீயே ஆவாய். என்னிடத்திலும் மற்ற எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நீயே குடிகொண்டிருக்கின்றாய். வடிவமற்றவளாக இருப்பவளும் நீயே." நரேந்திரர் மீண்டும் பாடலானார்: "எல்

லாம் வல்ல இறைவனே! நீயே என் வாழ்க்கையின் லட்சிய புருஷனுவாய். உன்னை அடையும் மார்க்கத்திலிருந்து நான் ஒரு பொழுதும் தவறலாகாது. நான் இவ்வுலகத்தில் உழலும் பொழுது உன்னுடைய பிரகாசம் என் கண்களுக்குத் தெளிவாகத்தெரிகிறது.உன்னுடைய அருள் ஒளியால் என் உள்ளத்தில் உள்ள துயரம் கண்ணீராக வெளி வருகிறது. என் உள்ளக்கோயிலில் நீ யாண்டும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிருய். உன்னை அங்கே காணுவிடில் என் உள்ளம் துயரம் கொள்ளும். உன்னை மறந்தால் உனது புறக்காட்சியானது என்னை நாணச் செய்கிறது."

அப்பொழுது பக்தர் ஒருவர் "ஓ! தாயே, என் அந்தரங்க வழிகாட்டி நீதான். என்னுடைய உள்ளத்தில் யாண்டும் நீ எழுந்தருளியிருக்கின்ருய் என்ற பாட்டைப் பாடுவீரா?" என்று நரேந்திரரைக் கேட்டார். பரமஹம்சர் "அப்பாடல் வேண்டாம். தெய்வீக அருளைக் குறித்துத்தான் இப்பொழுது பாடவேண்டும். 'ஓ தாயே, சியாமா! நீயே பேரின்பக் கடல்' என்ற பாடலைப் பாடுவாயாக" என்ருர். நரேந்திரர் பாடலானுர்: "தாயே!சியாமா,பக்தி என்னும் கடலில் என்னைமூழ்கடிப்பாயாக! இவ்வுலகத்தில் நீ விளையாடும் விளையாட்டை யார் அறிவார்! நீ பயங்கர சொருபியாக இருக்கின்ருய். இவ்வுலகமே உன்னைக் கண்டு நடுங்குகிறது. முக்குணங்களுக்கும் நீ உறைவிடம் ஆவாய். உயிர்களைப் பந்தத்திலிருந்து விடுவிப்பவளும் நீயே. பக்தருடைய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவதற்கு நீ பல வடிவங்களை எடுக்கின்ருய். நீயே என் இருதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்ருய்." பரவச நிலையிலிருந்து நரேந்திரர் பாடலைத்திரும்பத் திரும்பப் பாடினுர்.

பக்தியில் மூழ்கியவராய்ப் பரமஹம்சர் நர்த்தனம்புரிந்தார். 'பிரம்ம சக்தியே! தாயே!' என்று திரும்பத் திரும்பப் பாடினுர். நீண்ட நேரம் இராமகிருஷ்ணர் நர்த்தனம் செய்த பிறகு தம் இருப்பிடத்திற்குச் சென்ருர். கண்களில் நீர்ததும்பப் பரவசநிலையில் இருந்த நரேந்திரரைப் பார்ப்பதில் பரமஹம்சர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்.

இரவு ஒன்பது மணியாயிற்று. அப்பொழுதும் பக்தர்கள் பரமஹம்சரைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்தனர். வைஷ்ணவசரண் கௌரங்க தேவரைப் பற்றிப் பாடலானுர். அடுத்து அவர் கிருஷ்ணனைப் பற்றிப் பாடலானுர். கிருஷ்ணன் பிருந்தாவன வாழ்க்கையை விட்டு மதுராவுக்கு அரசரானுர். கோபி ஒருத்தி கிருஷ்ணனை மதுராவில் சந்தித்து வினவியதாவது: "ஹரியே, நாங்கள் உன்னை இப்பொழுது எப்படி அறிவோம்? ராஜகோலத்தில் இருக்கும் நீ எங்களை மறந்து இருப்பாய். இப்பொழுது நீ உன்னுடைய அரச உடையுடன் யானைமீது பவனி செல்கின்ருய். நீ பிருந்தாவனத்தில் மாடுகளிடம் காட்டிய அன்பை அடியோடு மறந்துவிட்டாயா? நீ எப்படி வெண்ணெய் திருடினுய் என்பதையும் மறந்து விட்டாயா?"

இரவு பதினெரு மணிக்குப் பக்தர்கள் பரமஹம்சருக்கு வணக்கம் செலுத்திவிட்டு ஒவ்வொருவராக அங்கிருந்து செல்ல ஆரம்பித்தனர்.

பரமஹம்சர்: "நீங்கள் யாவரும் செல்லலாம். (நரேந்திரனையும், இளைய நரேந்திரனையும் பார்த்து) நீங்கள் இருவர் மட்டும் தங்கியிருந்தால் போதும். (கிரீஷரைப் பார்த்து) நீ இரவு உணவை உன் வீட்டில் எடுத்துக் கொள்வாயா? நீ விரும்பினல் சிலநிமிஷங்கள் இங்குத் தங்கியிருக்கலாம். புகை பிடிக்கலாம் என்ற விருப்பம் உனக்கு இருக்கிறது போலும். பலராமனுடைய வேலைக்காரன் இங்கு இருக்கிருன். அவனும் பலராமனைப் போன்றவனே.அவனிடம் உள்ள ஹுக்காவைக் கேள். அவன் உனக்குத் தரமாட்டான். (அங்கிருந்த யாவரும் சிரிக்கின்றனர்.) ஆனல் நீ புகை பிடிக்காது இங்கிருந்து செல்லலாகாது."

கிரீஷ் அவருடன் அவருடைய நண்பரை அழைத்துவந்திருந்தார்.அவர் ஆங்கு நடந்ததையெல்லாம் பார்த்துவிட்டுச் சென்ருர்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் கிரீஷரைப் பார்த்துப் பகர்ந்ததாவது: "உனக்கும் இங்குள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லவேண்டியது ஒன்று உள்ளது. யாரையும் நீங்கள் இங்கு வரும்படி வற்புறுத்தாதீர்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் காலமுண்டு. ஒரு செயல் முடியவேண்டிய காலத்தில்தான் முடியும். அதற்கு முன்பு அது நிறைவேருது. கண்ணும் கருத்துமாகக் காரியத்தைக் கடவுள் பணியாகச் செய்து வந்தாலும் அது நிறைவேற வேண்டிய காலம் வரும்

போதுதான் தெய்வம் அதனை நிறைவேற்றும்.''

அறையை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன்பு பக்தர் ஒருவர் பரமஹம்சருக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். அவருடன் ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அப்பக்தரிடம் ராமகிருஷ்ணர் அன்புடன் பகர்ந்ததாவது: ''இப்பொழுது இரவு வெகுநேரமாகிவிட்டது. நீ சிறுவனுடன் இருக்கின்ருய். ஆகவே நீ விரைவில் புறப்படு.''

நரேந்திரன், இளைய நரேந்திரன் இன்னும் சில பக்தர்கள் சிறிது நேரம் அங்குத் தங்கியிருந்தார்கள். பிறகு அவர்களும் விடை பெற்றுச் சென்ருர்கள்.

1885ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் புதன்கிழமை அதிகாலை நான்குமணி. வரவேற்பு அறைக்குப் பக்கத்திலிருந்த சிறு அறையில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் படுக்கையில் இருந்தார். அந்த அறைக்கு வெளித் திண்ணையில் ஒரு சிறு பெஞ்சில் மகேந்திரநாத் அமர்ந்திருந்தார். சில நிமிஷங்களுக்குப் பின் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அறையை விட்டு வெளியே திண்ணைக்கு வந்தார். மகேந்திரநாத் அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினர்.

பரமஹம்சர்: ''நாம் இன்று காலை தக்ஷிணேசுவரத்திற்குச் செல்வோமா?''

மகேந்திரநாத்: ''கங்கை காலையில் சிறு அலைகளோடு அடங்கிய ஓசையுடையதாக இருக்கிறது.''

சிறிது சிறிதாக இரவு கழிந்து பகல் வந்து கொண்டிருந்தது. பக்தர்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. இராமகிருஷ்ணர் தம் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு தம் இனிமையான குரலில் இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார். மகேந்திரநாத் பக்கத்தில் இருந்தார். சில நிமிஷங்களுக்குப் பின் கோபால்மா ஆங்கு வந்து பரமஹம்சருக்குப் பக்கத்தில் நின்ருர். இரண்டொரு பக்திமதிகள் அறையின் உள்ளிருந்து பரமஹம்சரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அக்காட்சி பிருந்தாவனக் கோபிகள் கிருஷ்ணனைப் பார்த்தது போன்றும், சைதன்யப் பிரபுவின் பக்திமதிகள் திரைக்குப் பின்னுலிருந்து சைதன்னியரைப் பார்த்தது போன்றும் இருந்தது.

ராம நாமத்தை ஜபித்த பின்பு, ராமகிருஷ்ணர் கிருஷ்ணநாமத்தை ஜபித்தார். 'கிருஷ்ணு, கிருஷ்ணு!, கோபி கிருஷ்ணு!, நந்தகுமாரா, கோவிந்தா, கோவிந்தா!' என்று பரமஹம்சர் கிருஷ்ண நாமத்தை ஜபித்தார்.

அடுத்து அவர் கௌராங்க தேவர் நாமத்தை ஜபித்தார். பிறகு நிரஞ்சன என்ற நாமத்தை ஜபித்தபொழுது பக்தி உணர்வினல் அழுதார். அவருடன் சேர்ந்து பக்தர்களும் அழுதார்கள். கண்களில் நீர் பெருக, ''ஓ நிரஞ்சன! என் அருமைச் செல்வா! இங்கு வா. இதை அருந்து. நான் உனக்கு உணவு ஊட்டும் பாக்கியத்தை எப்பொழுது பெறுவேன். நீ எனக்காக மனித உருவம் எடுத்துக்கொள்வாயாக.''

உள்ளத்தைத் தொடும் பாங்கில் பரமஹம்சர் ஜகந்நாதரைப் பிரார்த்தித்ததாவது: ''ஓ ஜகந்நாதா! உலக நாதா! பக்தர்களின் நண்பா! ஏழைகளுக்கு எளியவா! உனக்குப் புறம்பாக நான் இருக்க விரும்பவில்லை. எனக்குக் கருணை செய்.'' இங்ஙனம் அவர் ஜகந்நாதரைப் பிரார்த்தித்தபொழுது அவருடைய உள்ளத்தில் பக்தி ததும்பிக் கொண்டிருந்தது. மீண்டும் அவர் நாராயண என்ற நாமத்தை உச்சரித்து நர்த்தனம் செய்தார்.

பரமஹம்சர் நர்த்தனம் செய்துகொண்டே மீண்டும் பாடலானர். ''தோழா, நான் இன்னும் உன்னைக் காணவில்லையே. உன்மீது கொண்டுள்ள பக்தி என்னைப் பைத்தியக்காரன் ஆக்கிவிட்டது.''

பரமஹம்சர் பக்தர்களுடன் சிறு அறையில் அமர்ந்தார். ஐந்து வயது பாலன்போன்று ஆடைகளைக் களைந்தெறிந்துவிட்டார். அவருடன் பலராமும் இன்னும் சில பக்தர்களும் அவ்வறையில் இருந்தனர்.

பரமஹம்சர்: ''கடவுளின் வடிவத்தை ஒருவன் காணலாம். உபாதைகளும் ஐயங்களும் அகன்ருன பிறகு ஒருவன் கடவுளைக் காண்கின்ருன். கடவுள் தரிசனம் பெற்றவன் பேச்சற்று சமாதியில் இருந்துவிடுகிருன். நாடக அரங்குக்கு வரும் மக்கள் பலவிதமான பேச்சுக்களில் ஈடுபடுகிருர்கள். ஆனல் திரையை விலக்கிய அக்கணம் அவர்களுடைய பேச்சுக்களெல்லாம் நின்றுவிடுகின்றன. அவர்களுடைய கவனம் முழுவதும் நாடகமேடையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளில் ஈர்க்கப்படுகிறது. அவர்கள் நாடகமேடையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதிலேயே மூழ்கிவிடுகிருர்கள்.''

எந்நாள் கண்ணி

(தாயுமானவர் இயற்றியது)

14-24. அறியாது அறிந்து எமைஆள் அன்னலைநாம் [ஆகக்
குறியாத வண்ணம் குறிக்குநாள் எந்நாளோ.

தாய் ஒருத்தி தன் குழந்தையை நல்வழியில் செலுத்துகின்ருள். தாய்க்குக் குழந்தை கட்டுப் பட்டு நடக்கவேண்டும். குழந்தை தன்னை முற்றும் தாயிடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுவதால் குழந்தையைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பைத் தாய் எடுத்துக்கொள்கிருள். குழந்தை மண்ணைத்தின்னுமாளுல் அடிகொடுத்து அதைத் திருத்துகின்ருள். தாயின் ஆட்சிக்குக் குழந்தை உட்பட்டு இருக்கின்றது. குழந்தையின் நலனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் தாய் செய்து வருகின்ருள். குழந்தையை ஆண்டு அருளுபவள் தாய் ஆகின்ருள். அங்ஙனம் உயிர்கள் அனைத்தையும் ஆட்சிபுரிந்து உயிர்களுக்கு நலன் செய்து வருபவர் இறைவன் ஆகின்ருர். அவ்விறைவன் தம்மையும் ஆண்டு அருளுகிருர் என்பதைத் தாயுமானவர் 'எமையாள் அண்ணலை' என்று குறிப்பிடுகின்ருர்.

உலகை அறிவதற்குப் பஞ்சேந்திரியங்களும் மனதும் பயன்படுகின்றன. பஞ்சேந்திரியங்களையும் மனதையும் கொண்டு அறிவதைத் தான் நாம் அறிவு என்கின்ருேம். இந்த அறிவைக்கொண்டு இறைவனை அறியமுடியாது. இந்த அறிவுக்கும் அப்பால் பேரறிவு என்று ஒன்று இருக்கிறது.

சித்தத்தைச் சுத்தி செய்தால் பேரறிவு வெளிப்படுகிறது. அப்பேரறிவுதான் இறைவன் ஆகின்ருர். நம்மிடத்திலுள்ள பேரறிவை வெளிப்படுத்துகின்ற செயலை நாம் செய்ய வேண்டும். அதாவது மனதைத் தூய்மைப் படுத்தவேண்டும். மனம் தூய்மை அடையும் பொழுது நாம் நம்மை ஆண்டு அருள்புரிகின்ற இறைவனை அறிகின்ருேம்.

உலக அறிவு உண்டாவதற்கு நம்முடைய முயற்சியே போதும். ஆனல் இறைவனை அறிவதற்கு நம்முடைய முயற்சியும் இறைவன் அருளும் வேண்டும். 'அவன் அருளால் அவன்தாள் வணங்குதல்' என்ற கோட்பாடும் இதனையே குறிப்பிடுகிறது. மனதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு வருகின்ற செயலை நாம் செய்ய வேண்டும். மனது தெளிவு அடைய அடைய அது ஈசன் அருள் பெற்று ஈசனை அறிகிறது. இக்கருத்தினைத் தாயுமானவர் 'அறியாது அறிந்து' என்று குறிப்பிடுகின்ருர்.

நம் உள்ளத்தில் வேண்டாத எண்ணங்கள் எழுகின்றன. அவ்வெண்ணங்களை உண்டாக்குவது நம்முடைய பழையவினையின் செயலாகும். நம் விருப்பப்படி நாம் எண்ண முடியாது. நமக்கு எண்ணுவதற்குச் சுதந்திரமில்லை. நம்முடைய இயல்பு நம்முடைய எண்ணத்தைத் தூண்டி வருகிறது. இயல்பை வென்ருல்தான் நாம் விரும்புகிற எண்ணத்தை எண்ணமுடியும். வினையின் வேகம் குறையக் குறைய இறைவன் நம்மைத் தூண்டிவருவதை உணரலாம். 'வினையின் வேகத்தை அழித்து இறைவா! நீ ஆட்கொண்டாய்' என்பதனை மாணிக்கவாசகர் 'வேகம்கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க' என்று கூறுகிருர்.

வினையினல் உள்ளம் உந்தப்பட்டு எண்ணுது உம்முடைய அருளால் உந்தப்பட்டு எண்ண வேண்டும் என்பதனைத் தாயுமானவர் 'நாமாகக்குறியாத வண்ணம் குறிக்கும் நாள் எந்நாளோ' என்று குறிப்பிடுகின்ருர். பழவினைகளின் வாசனை தெய்வச் சிந்தனைக்கு இடையூருக இருக்கிறது. வாசனு மலம் உடையவர்கள் தாங்கள் விரும்பியபடி ஈசனை நினைக்க முடிவதில்லை. ஈசனுடைய துணைகொண்டு வாசனு மலத்தை அழித்துத் தள்ளுபவர்களுக்கு இறைவன் தம்மைப்பற்றிய சிந்தனையைத் தருகின்ருர். புலன் அறிவு கடவுளை அறியப் பயன்படாது. வாசனையின் தூண்டுதல் தெய்வச் சிந்தனைக்கு இடையூருக அமைந்துள்ளது. இவ்விரண்டு உண்மைகளையும் இக் கண்ணியில் தாயுமானவர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்ருர்.

14-25. ஓராமல் மந்திரமும் உன்னுமல் நம்பரனைப்
பாராமல் பார்த்துப் பழகுநாள் எந்நாளோ.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும், மந்திர ஜபமும் சிறந்த சாதனைகளாகின்றன. மனத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதற்குச் சாதனையில் ஆழ்ந்து

போகவேண்டும். சாஸ்திர ஆராய்ச்சியைச் சாதனையாகச் செய்யவேண்டும். சாஸ்திர ஆராய்ச்சியைச் சாதனையாகச் செய்யாவிட்டால் கல்விச் செருக்கு வந்துவிடும். அது தெய்வக் காட்சிக்குத் தடையாகவந்தமையும். எனவே சாஸ்திர ஆராய்ச்சி மூலம் கல்விச் செருக்கை வளர்க்கக் கூடாது. சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் மூலம் மனதைப் பண்படுத்துவோமானல் அது சிறந்த சாதனை ஆகிறது.

மந்திர ஜபத்தைச் சாதனையாகச் செய்யும் பொழுது அது மனதைப் பண்படுத்துகிறது. ஜபசித்தியைச் சுயநலத்திற்குப் பயன்படுத்தும் பொழுது அதன் மூலம் பல அற்புதங்களைச் செய்யலாம். அற்புதங்களில் கருத்துச்செலுத்துகின்றவர்கள் தெய்வக்காட்சி எதையும் அங்கே காண்பதில்லை.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையும், மந்திர ஜபத்தையும் சாதனையாகச் செய்கின்றவர்கள் சித்த சுத்தி அடைந்து வருகின்ருர்கள். அவர்களுடைய நோக்கு அருள் நோக்காக மாறுகின்றது. நம்முடைய நோக்கில் உலகம்தான் தென்படுகிறது. அருள் நோக்கு வாய்க்கும் பொழுது தெய்வக்காட்சி உண்டாகிறது. அவர்கள் கண் கொண்டு இவ்வுலகத்தைக் கண்டாலும் இவ்வுலகின்கண் ஊடுருவி இருக்கின்ற தெய்வத்தை அவர்கள் பெற்றுள்ள அருள் உணர்வினல் உணர்கிருர்கள்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் மூலமும் மந்திர ஜபத்தின் மூலமும் அருள் உணர்வு பெற்று உன் காட்சியைப்பெறுகின்ற நாள் என்றைக்கு வந்து வாய்க்குமோ என்று தாயுமானவர் இக் கண்ணியில் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்ருர். கல்விச்செருக்கை வளர்ப்பதற்கு நாம் சாஸ்திரம் கற்கக்கூடாது. சுயநலத்தில் நாட்டம் கொண்டு அற்புதங்களை உண்டுபண்ணுவதற்கு நாம் மந்திர ஜபம் செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை 'ஓராமல் மந்திரமும் உன்னுமல்'என்று தாயுமானவர் கூறுகின்ருர். அருள் பார்வையைப் பாராமல் பார்க்கும் பார்வை என்று குறிப்பிடுகின்ருர்.

14-26. ஊன்பற்றும் என்னேடு உறவுபற்றும்
பூரணன்பால்
வான்பற்றும் கண்போல் மருவுநாள்
எந்நாளோ.

உயிர்கள் யாவும் தேகாத்ம புத்தி படைத்தவைகளாக இருக்கின்றன. தேகாத்ம புத்தி இருக்குமளவு குறைபாடு இருந்துகொண்டே இருக்கும். தேகாத்ம புத்தியை வெல்லுகின்ற பொழுதுதான் பூரணநிலையில் இருக்கின்ற மெய்ப்பொருளை அடையமுடியும். இறைவனுக்குப் 'பூரணன்' என்பது ஒரு பெயர். நமக்கு இறைவனிடம் பற்று இல்லாவிட்டாலும் இறைவன் நம்மிடம் பற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

நம்மிடம் மாருது பற்று வைத்திருக்கும் இறைவனிடம் நாம் பற்று வைக்க வேண்டும். இறைவன் மீது பற்று உண்டாகும் பொழுது வேற்றுமைகள் மறைந்து ஒற்றுமை காட்சிக்கு வருகிறது. உலகப்பற்று வேற்றுமையை வளர்க்கிறது. தெய்வப்பற்று ஒற்றுமையை வளர்க்கிறது. கண் ஆகாயத்தைப் பார்க்கும்பொழுது வெட்ட வெளி என்னும் ஒரே காட்சியை அது காண்கிறது.பூமியைப் பார்க்கும் பொழுது அது வேற்றுமைகளைக் காண்கிறது. பூமியைப் பார்க்கின்ற கண்வேற்றுமையைக் காண்பதுபோன்று உலகப்பற்று உடையவர்கள் வேற்றுமைகளைக் காண்கிருர்கள். ஆகாயத்தைப் பார்க்கின்ற கண், வேற்றுமைநீங்கிய காட்சியைக்காண்பது போன்று ஆத்மஞானம்பெற்றவர்கள் அபேதக் காட்சி காண்கின்ருர்கள்.

தேகாத்மபுத்தி படைத்த நான் உன்மயமாகி ஞானக்காட்சி பெறும் நாள் எந்நாளோ என்று தாயுமானவர் இக்கண்ணியில் இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்ருர்.

புளியம்பழம் முதிர்ந்த நிலையில் சதைப்பகுதி ஓட்டை விட்டுப் பிரிந்து விடுகிறது. பிஞ்சாக இருக்கும் பொழுது அது ஓட்டை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது: ஜீவாத்மன் பக்குவமடையாத நிலையில் சரீரத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்ருன். பக்குவமடைந்த ஜீவன் புளியம் பழம் போன்று சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்துவிடுகின்ருன். புளியம் பிஞ்சு போன்று சரீரத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற ஜீவாத்மன் தெய்வத்தைப் பற்றுகின்றபொழுது புளியம் பழம் மேலோட்டை விட்டுப் பிரிந்து இருப்பது போன்று சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கின்ருன். சரீரப்பற்றை வென்று மனதைச் சொரூபத்தில் செலுத்தவேண்டும் என்பது இக்கண்ணியில் அடங்கியுள்ள கருத்தாகும்.

விவேகானந்தர் கடிதத்தில் கூறியருளிய கருத்து-23

1895ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் பதினன் காம்தேதி நியூயார்க்கிலிருந்து சுவாமி விவேகானந்தர் திருமதி புல் என்பவருக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்த கருத்துக்கள்: உங்களுடைய தாயன்போடு கூடிய புத்திமதிகளுக்கு என் இதயம்கலந்த அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சொல்லிய அறிவுரைகளை வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவேன். மனுநீதிப்படி துறவி ஒருவன் நற்காரியத்திற்காகவும் பொருள் சேகரிக்கக்கூடாது; நிதி திரட்டக்கூடாது. "நம்பிக்கையில் மிகுந்த துயரமும் மனக்கலக்கத்தில் மகிழ்ச்சியும் அடங்கி இருக்கின்றன" என்ற மதிமயக்கத்திலிருந்து நான் விடுபட்டு இருக்கின்றேன். இதைச் செய்யவேண்டும் அதைச் செய்யவேண்டும் என்ற குழந்தை உள்ளம் நான் படைத்திருக்கிறேன்.

"ஆசையை விட்டுவிட்டு அமைதியுடன் இருங்கள். யாரிடமும் பற்றுதல் வைக்க வேண்டாம், யாரையும் வெறுக்கவும் வேண்டாம். இன்ப துன்பத்திலிருந்தும், பொருமையிலிருந்தும், இம்சை மனப்பான்மையிலிருந்தும் விடுபட்டு, கிராமங்கள்தோறும், மலைகள்தோறும் இறைவனுடைய நாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு யாத்திரை செய்வோமாக! யாரிடமிருந்தும் உதவியை நாடவேண்டாம். எதனிடத்திலும் பற்று வைக்காது இயற்கையில் சாட்சிமயமாக இருந்துகொண்டு வாழ்வை நடத்துவோமாக!"

இந்நாட்டுக்கு நான் வந்ததைக் குறித்தும் இங்கு எனக்கு வாழ்க்கையில் கிடைத்த அனுபவத்தைக் குறித்தும் கடவுளுக்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். நான் இப்பொழுது மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றேன். அமைதியாக ஓரிடத்தில் இருந்து எழுதிக் கொண்டும், படித்துக் கொண்டும், என்னை நாடி வந்தவர்களுக்கு அறிவுரை கூறிக்கொண்டும் இருந்து வருகின்றேன்.

செல்வத்தில் பற்று உடையவர்களுக்கு வறுமையைப் பற்றிய அச்சம் அதிகமாக இருக்கும். செல்வம்உடையவர்கள் வறுமைநிலையில் இருப்பவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது தங்களுக்கு அந்த நிலை எப்பொழுதாவது வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சுவார்கள். ஞானிகள் அக்ஞானத்தைக்குறித்து அஞ்சுகின்றனர். அழகில் பற்று உடையவர்கள் முதுமையை எண்ணி அஞ்சுகின்றனர். முதுமையில் அழகு எல்லாம் போய்விடுவதால் இளமை அழகில் பற்று உடையவர்கள் முதுமையை நினைக்கும்போதே அஞ்சுகின்றனர். புகழில் பற்று உடையவர்கள் புறங்கூறுபவர்களைக் குறித்து அஞ்சுகின்றனர். வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைபவர்கள் பொருமையைக் குறித்து அஞ்சுகின்றனர். சரீரப் பற்று உடையவர்கள் மரணத்தைக் குறித்து அஞ்சுகின்றனர். உலகத்தில் உயிர்கள் யாவும் அஞ்சும்தன்மையுடையவைகளாக இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் துறந்தவனே அச்சம் இல்லாமல் இருக்கின்றான். அஞ்சுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் மக்கள் அச்சமே குடிகொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். கோழைத்தனத்திலிருந்தும், காமத்திலிருந்தும் அச்சம் உருவாகிறது. காமத்தையும், கோழைத்தனத்தையும் அகற்றியவன் அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவனாக இருக்கின்றான்.

நான் இனி எதையும் நாடிப்போகமாட்டேன். என்னை நாடி ஏதாவது வந்தால் அதை இறைவன் திருவருள் என்று ஏற்றுக் கொள்வேன். என்னை நாடி எதுவும் வராவிட்டால் அதையும் இறைவனுடைய திருவுள்ளமாகக் கருதுவேன். நிகழ்வதெல்லாம் இறைவன் செயல். நம் மூலம் இறைவன் எச்செயலைச் செய்ய விரும்புகிறாரோ அவர் அதைச் செய்துகொள்ளட்டும். அவரது கையில் நாம் கருவியாக இருந்து பழகுவோம். கடவுள் சித்தப்படி நடக்கிறது என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை உடையவர்கள் அச்சத்திற்கோ துன்பத்திற்கோ ஆளாகுவதில்லை. 'வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்' என்பது அருள் வாக்கு. இவ்வுண்மையை அனுபவத்தில் உணருபவர்கள் மரணத்தை விளையாட்டாகக் கருதுகின்றனர். மரணத்தைக் குறித்துக் கிஞ்சித்தும் அஞ்சுவதில்லை. மரணம் சரீரத்துக்கேயன்றி ஆத்மாவுக்கு இல்லை. தாங்கள் ஆத்ம சொரூபம் என்றும், தாங்கள் சரீரம் அல்ல என்றும் உணர்பவர்கள் மரணத்தைக் குறித்து அஞ்ச மாட்டார்கள்.

ஸத் ஸம்பாஷணை

கேள்வி: (485) தெய்வபக்தி செய்து வருகின்ற குடும்பத்தினருக்கு அதிகத் துன்பங்கள் ஏன் வருகின்றன?

இவ்வுலகத்தில் இன்பதுன்பம் இரண்டும் கலந்தே இருக்கின்றன. மனிதனுடைய உள்ளத்தில் ஆசை இருக்குமளவு இவ்வுலக இன்பதுன்பங்கள் அவனை வந்து தாக்கிக் கொண்டே இருக்கும். மனிதனிடத்துள்ள ஆசை நிறைவேறினால் இன்பமும், ஆசை நிறைவேறாவிட்டால் துன்பமும் ஏற்படும். கடவுளிடத்தில் பக்திகொண்டிருப்பதற்கிடையில் நம் உள்ளத்தில் உலகப்பற்றும் இருக்கிறது. பற்று இருப்பதால்தான் துன்பம் வருகிறது.

உலகப்பற்று குறைந்தால்தான் தெய்வப் பற்று அதிகரிக்கும். பக்தி வளர்வதற்குப் பக்தனுக்குக் கடவுள் துன்பத்தை அதிகம் தருகின்றார். உலக விஷயத்தில் மனிதனுக்குத் துன்பம் வந்தால்தான் உலகப்பற்றுக் குறையும். உலக விஷயத்தில் சுகத்துக்கு ஏதுவானவைகள் வந்துகொண்டிருக்குமளவு தெய்வப் பற்றுக் குறைந்து உலகப் பற்று அதிகரித்துவிடும். பக்தனுக்குத் துன்பம் வருகின்றதென்றால் அதை இறைவனுடைய அருள் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

மேலும் துன்பத்தை ஏற்றுப் பழகுகின்ற அளவு மனதுக்கு உறுதிப்பாடு வருகின்றது. துன்பத்தின் மூலம்தான் மனது நல்ல பண்பாடு அடைகின்றது. மன உறுதியையும் வைராக்கியத்தையும் வளர்ப்பதற்குப் பக்தன் துன்பத்தை ஏற்றுப் பழகுதல் வேண்டும்.

கேள்வி: (486) விதியை வெல்லுவது எப்படி?

விதி என்பதும், ஊழ்வினை என்பதும், இயல்பு என்பதும் ஒன்றே. ஒவ்வொரு செயலும் அஹங்காரத்தோடு செய்யப்படும்பொழுது மனதில்அது பதிவை உண்டாக்குகின்றது. அப்பதிவுகளின் தொகுப்பு வினைப்பயனாக வருகிறது. நாம் செய்த வினையின் பயனை நாம்தாம் அனுபவித்தாகவேண்டும். ஒருவர் செய்த வினையின் பயனை மற்றவர்கள் அனுபவிப்பதில்லை. சில செயல்களின் பதிவுகள் மேலெழுந்தவாறு இருந்துகொண்டு இப்பிறவியிலேயே உடனுக்குடனே காலம்தாழ்ந்தோ பயன்கொடுத்துவிடுகின்றன. சில பதிவுகள் உள்ளத்தின் ஆழ்பகுதியில் இடம்பெற்றுப் பல பிறப்புக்களுக்குக் காரணமாக இருந்து பயனைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. அந்த வினையைத் தான் இயல்பு என்றோ ஊழ்வினை என்றோ சொல்கின்றோம். பழைய வாசனை என்றும் அதைச் சொல்வதுண்டு.

விதி அல்லது வாசனையின் மூலம் தூண்டப்பட்டு உள்ளத்தில் எழும் எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் நம்முடைய அனுமதியில்லாமல் தாமாகவே எழுகின்றன. அவை நம் அறிவையே மயக்கிவிடுகின்றன. உதாரணமாக உடல் அழகில் உண்டாகும் காமவாசனை பல பிறவிகளில் நம்முடன் தொடர்ந்து வந்ததாகும். அந்தக் காமவாசனையை வெல்லுவது சுலபமன்று. விசுவாமித்திரர் போன்ற மஹரிஷியையே அது மயக்கிவிட்டதாக நாம் அறிகின்றோம். மனிதன் ஊழால் தூண்டப்பெறுகிற பொழுது அத்தூண்டுதலை மீற முடியாது தவறு செய்து, பிறகு வருந்துகின்றான். எத்தகைய புத்திக்கூர்மை படைத்தவர்களும் ஊழ் அல்லது வாசனையின் தூண்டுதலை வெல்ல முடியாது.

நல்ல வாசனை அல்லது நல்ல ஊழாக இருப்பது நல்ல செயல் செய்யத் தூண்டுகிறது. கெட்ட ஊழ் அல்லது கெட்ட வாசனையாக இருப்பது கேடான செயல் செய்யத் தூண்டுகிறது. மனதிலுள்ள கெட்ட சம்ஸ்காரங்களையெல்லாம் நல்ல சம்ஸ்காரங்களாக மாற்றுவதைத்தான் ஆத்ம சாதனம் என்கிறோம். நல்ல செயல்களைத் திருப்பித் திருப்பிச் செய்யும் பொழுது நல்ல சம்ஸ்காரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை தீய சம்ஸ்காரங்களுடைய வேகத்தைக் குறைத்து இறுதியில் அவைகளை அழித்துவிடுகின்றன. இடைவிடாத ஈசுவர சிந்தனை தீய சம்ஸ்காரத்தின் வேகத்தைக் குறைக்க மிகவும் பயன்படுகிறது. ஈசுவரனைக் குறித்த ஆழ்ந்த தியானம் மனதின் ஆழ்பகுதியிலுள்ள வாசனையையும் அழித்துத்தள்ளுகிறது. வாசனை அழியும்பொழுது ஈசுவரனுடைய அருள் நமக்குப் பரிபூரணமாகக் கிட்டுகிறது. அப்பொழுது தான் விதியை முற்றும் வெல்லமுடிகிறது.

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்

202. सन्धिमान् ஸந்திமான் — வினைப்பயன்களை அனுபவிப்பவராகவும் இருப்பவர்.

பிரகிருதி கர்ம சொரூபமாக இருக்கிறது. ஆத்மாவுக்குக் கர்மம் இல்லை. பிரகிருதியின் அம்சமாக இருக்கும் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் வினை உண்டு. உடலையும் உள்ளத்தையும் தம் மயமாக எண்ணுபவர்கள் வினைப்பயனை அனுபவிக்கின்றார்கள். தாம் ஆத்ம சொருபமே என உணர்பவர்கள் வினைப் பயனில் சம்பந்தப்படாதவர்களாக விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

பக்தர்கள் தங்களைப் பகவானிடம் ஒப்படைத்து விடுவதால் அவர்களுடைய வினைப்பயனைப் பகவான் ஏற்றுக்கொள்கிறார். எனவே ஞானியும் பக்தனும் தங்களுக்கு வினைப்பயன் வரும்பொழுது அவற்றில் கட்டுப்படாது இருந்து விடுகிறார்கள்.

புண்ணியம், பாபம் ஆகிய இரண்டுசெயல்களும் நம்மை உலகத்தில் கட்டுப்படுத்துகின்றன. புண்ணியத்தின் விளைவு மகிழ்ச்சி; பாபத்தின் விளைவு துக்கம். புண்ணியம், பாபம் ஆகிய இரண்டுவித வினைகளும் நம்மை உலகத்தில் கட்டுப்படுத்துவனவாகும். அவைகள் இருள்சேர் இருவினைகளாகின்றன.

"இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு"

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. ஞானியும் பக்தனும் நல்வினையின் பயனாக வருகின்ற இன்பத்தையும், தீவினையின் பயனாக வருகின்ற துன்பத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. 'நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே' என்று அனைத்தையும் இறைவனிடம் பக்தன் ஒப்படைத்து விடுகிறான். பக்தனுடைய வினைப்பயனைப் பகவான் ஏற்றுக்கொண்டு பக்தனை உலகத்திலிருந்து விடுவித்து முக்தி என்னும் பேற்றினை அவனுக்கு நல்குகின்றார்.

கர்ணன் செய்த தானத்தின் பயன் கடைசிக் காலத்தில் அவனுக்கு முக்திக்குத் தடையாக இருந்தது. கண்ணன் கர்ணனுடைய தான பலன்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு கர்ணனுக்கு முக்தி அளித்தார். கர்ம பலனில் நம்மைக் கட்டுப்படாது வைத்திருந்து, நம்முடைய கர்மபலனையெல்லாம் இறைவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதனை இந்த நாமம் விளக்குகிறது.

203. स्थिरः ஸ்திர: - மாறுபாடு அற்றவர்.

மாறுபாடு அனைத்தும் பிரகிருதியின்பால் உள்ளது. ஆத்மாவினிடத்தில் எவ்வித மாறுபாடும் இல்லை. பிரகிருதியின் கூறுகளான தேகம், மனது ஆகியவைகளிடத்து மாறுபாட்டைக் காணலாம். ஆத்ம சொருபம் எவ்வித மாறுபாடும் அடையாது இருந்தபடி இருக்கின்றது.

தேகம் தோன்றி, வளர்ந்து, தேய்ந்து அழிகிறது. மனதினிடத்தும் துக்கம், சுகம், சோர்வு, தளர்ச்சி, குழப்பம் முதலிய மாறுபாடுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அந்த மாறுபாடுகள் எல்லாம் ஆத்மாவினிடத்தில் இல்லை. ஆத்ம சொருபத்தைப் பற்றிய உணர்வு ஓங்கி வருகின்ற அளவு சரீரத்தைப்பற்றிய மாறுபாட்டுக்கும், மனதில் ஏற்படும் விருத்திகளுக்கும் வசப்படாத நிலை உண்டாகிறது.

மனதில் எழுகின்ற ஆசைகளை எல்லாம் வெல்லுபவன் மனோ விருத்திகளை அடக்குகின்ற ஆற்றலைப் பெறுகின்றான். ஆசைகளை அடக்கி, மனதை ஆத்ம சொருபத்தில் திருப்பி ஆத்ம திருப்தி அடைபவன் உறுதிபடைத்தவன் ஆகின்றான்.

உலகத்தில் துன்பத்துக்கு ஏதுவான நிகழ்ச்சிகள் வந்து அமையலாம். அந்நிகழ்ச்சிகள் தெளிந்த மனம் உடையவனை அசைத்துத் துன்பப்படுத்தமாட்டா. சுகத்தைத் தரும் பொருள்கள் அவனை நாடி வந்தாலும் அவற்றினிடத்து நாட்டம் கொள்ளாதவனாகத் திகழ்கின்றான். பற்று, அச்சம், சினம் என்பவை மனதின் நிறைநிலையைக் கலக்குகின்றன. உலகப்பொருள்களிடத்துப் பற்றற்று இருக்க வேண்டும். பாம்பினிடத்து நமக்குப் பற்று இருப்பதில்லை. ஆனால் அது குறித்து நமக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. அது கூடாது. பற்றற்று இருப்பதுபோன்று, பயமற்றும் இருக்கவேண்டும். பீமன் போன்றவனுக்குப் பகைவனிடத்துப் பற்றும் இல்லை; பயமும் இல்லை. ஆனால் அவ

னிடத்துப் பெருமிதமான கோபம் இருந்தது. அதுவும் கூடாது. பற்றற்று, பயமற்று, சின மற்று, இருக்கின்ற மனமே சீரிய மனம் ஆகி றது. அத்தகைய மனதில் எவ்வித மாறு பாடும் உண்டாவதில்லை. இங்ஙனம் சரீரத் தையும் மனதையும் வென்று பழகுபவன் மாறு பாடு இல்லாத ஆத்ம சொரூபத்தை அடை கின்றான். மனதை அத்தகைய உயர்நிலைக்கு உயர்த்தவேண்டும். விஷ்ணுவின் 'ஸ்திர:' என் னும் நாமம் நமக்கு இவ்வுண்மையை உபதே சிக்கிறது.

204. अज: அஜ: — பிறப்பில்லாதவர். தோன்றிய பொருள்களுக்கு எல்லாம் மறைவு உண்டு. எனவே பிறந்தவைகள் எல்லாம் இறந்தே ஆகவேண்டும். விஷ்ணு அழிவில் லாதவர். எனவே அவருக்குப் பிறப்பு இல்லை.

ஜீவர்கள் வினைப்பயனை அனுபவிப்பதற்குப் பிறக்கின்றார்கள். வினைப்பயன் தீரும்வரை ஜீவர்களுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் மாறி மாறி வந்து அமைந்துகொண்டிருக்கும். பிறவி என் னும் பெருங்கடலிலிருந்து ஜீவர்களைக் காப் பாற்றுபவன் இறைவன் ஆகின்றான்.

'தர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும், அதர்மத்தை அழிப்பதற்கும்,நல்லாரைக் காப்பதற்கும், கெட் டவர்களை அழிப்பதற்கும் நான் யுகந்தோறும் பிறக்கின்றேன்' என்று கண்ணன் கீதையில் கூறுகின்றார். பிறப்பற்ற பரம்பொருள் பிறப்ப வராகவும், வளர்பவராகவும் தம்மைக் காட்டிக் கொள்கிறார். இது அவருடைய மாயாசக்தி யின் வல்லமையாகும். நிகழாததை நிகழ்வது போன்று காட்டித் தருவது மாயாசக்தியின் வன்மையாகும். மாயாசக்திக்கு வசப்பட்டுள்ள ஜீவர்களுக்கு இறைவன் தம்மைப் பிறப்பவரா கக்காட்டிக்கொள்கிறார்.

திரைப்படக் காட்சியில் நெருப்புப்பிடித்து எரிவதுபோன்று நாம் காண்கின்றோம். காட்சி நின்றவுடன், அக்காட்சிக்கு ஆதாரமாகஇருந்த திரை எரிந்து சாம்பலாகாது இருக்கின்றது. நெருப்பு எரியாததை எரிவதாகக் கண்ட காட்சி மாயாசக்தியின் செயல் ஆகும். பாலை வனத்தில் மணற்பரப்பு நீர்பரப்புப் போன்று தென்படுவதும் மாயையின் தோற்றமே ஆகும். மாயைக்கு வசப்பட்டு இருக்கிற நமக்குப் பிற வாத இறைவன் பிறப்பவன்போன்று தோன்று கிறார்.

205. दुर्मर्षण: துர்மர்ஷண: — கெட்டவர் களை அழிப்பவர்.

கேட்டை அழிப்பதும் நலத்தை வளர்ப்பதும் வாழ்க்கைப் போராட்டமாக இருக்கிறது. நலத்தை வளர்க்க முற்படும்பொழுது அதற்குத் தடையாகக் கேடு தானாகவே தோன்றுகிறது. கேட்டை அழித்தால்தான் நலம் வளரும். நிலத் தில் தானியம் கொடுக்கும் பயிரை வளர்க்க முயல்கின்றோம். அப்பயிரின் வளர்ச்சியைத் தடுப்பதற்குத் தானாகவே களை தோன்றி வளர் கிறது. களையை அழித்தால்தான் தானியப் பயிர் வளரும்.

புராணங்களில் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக் கும் போர் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம். அசுரர் கள் பலம் ஓங்கும்பொழுது தேவர்கள் விஷ்ணு வைச் சரண் புகுகின்றார்கள். தேவர்களுக்குத் துணையாக விஷ்ணு சென்று அசுரர்களை அழித் துத் தள்ளுகிறார். எப்பொழுதெல்லாம் அசு ரர்களின் ஆதிக்கம் அதிகரிக்கிறதோ, அப் பொழுதெல்லாம் மஹாவிஷ்ணு தோன்றி அவர்களை அழித்துத் தள்ளுகின்றார்.

இனி, நம்மிடத்திலும் நல்இயல்பு, கெட்ட இயல்பு என்ற இரண்டு இயல்புகள் இருக் கின்றன. கெட்ட இயல்பை அழித்து நல் இயல்பை வளர்ப்பதற்கு வாழ்வில் நாம் போராட்டம் நிகழ்த்திவருகிறோம். கெட்ட இயல்பின் சக்தி அதிகமாக இருக்கும் பொழுது அதை வெல்லுவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விஷ்ணு நாமத்தின் துணைக் கொண்டு கெட்ட இயல்பை அழித்துத் தள்ளு வது சுலபம். கேட்டை அழித்து நலத்தை வளர்ப்பதால் "நலந்தரும் சொல் நாராயணன்" என்று சொல்லப்படுகிறது. புறத்தில் உள்ள கேட்டையும் அகத்தில் உள்ள கேட்டையும் அழிப்பவர் மஹாவிஷ்ணு ஆவார். ஆகையால் 'துர்மர்ஷண:' என்னும் நாமம் அவருக்கு வந் துள்ளது.

வால்மீகி 'ராம' நாமத்தை மனம் ஒன்றித்து உச்சரித்ததன் விளைவாகத் தம்மிடத்திலுள்ள கேட்டையெல்லாம் அவர் அழித்துத் தள்ளினார். விஷ்ணு நாமம் கேட்டை எவ்வாறு அழிக்கிறது என்பதற்கு வால்மீகியின் வரலாறு சான்று கிறது.

பத்ராசல ராமதாசர் சரிதம்

(352 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சிறைச்சாலையில் கோபன்ன மனமுருகி இறைவனைப் பிரார்த்தித்ததாவது: "வேதங்களுக்கு எல்லாம் அப்பாற் பட்டவனே! உன் கருணைதான் என்னே! எனக்காகப் பிரம்பட்டீர். உம்மை நம்பினோரை நீர் கைவிட மாட்டீர். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ராம நாமமே எனக்குத் துணையாக இருக்கும். இருளைப் போக்குவதற்கு விளக்கு பயன்படுவதுபோன்று என் அக இருளைப் போக்குவதற்கு ராமநாமம் பயன்படும். ராமா! உம் பாதங்களைப் பற்றியவனுக்குத் துன்பம் இல்லை; இன்பமே உண்டு."

சில நாட்கள் கழிந்தன. கோபன்ன கடனைத் தீர்ப்பதற்கு ஓர் ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. அரசனுடைய ஏவலாளர்கள் அவரை அணுகிக் கேட்டதாவது: "கோபன்ன, இன்னும் அரசன் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு நீ ஒன்றும் செய்யாது இருக்கின்றாய். அரசன் உம்மிடமிருந்து பணத்தை வசூலிக்க வேண்டுமென்கிறார். உம்மைத் துன்புறுத்துவதற்கு எங்களுக்கு மனம் வரவில்லை. எங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக இந்த வேலையைச் செய்கின்றோம். எனவே நீ அரசனுக்குரிய பணத்தைக் கட்டுவதற்கு ஏதாவது வழி செய்."

"சேவகர்களே, இப்போது என்னிடம் செல்லாக் காசுகூட இல்லை. என்னுடைய சொத்தை எல்லாம் ராமனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டேன். இப்போது எனக்கு இருக்கும் சொத்து ராமபிரானே ஆகும்" என்று கூறினார். அரசனுடைய ஆட்கள் அவரை மேலும் துன்புறுத்த முயன்றனர். அவரைக் குண்டுக் கட்டாகக் கட்டி சுடுமணலில் உருட்டினர். ராமபிரான் அருளால் எரிக்கும் வெயில் அவருக்குக் குளிர்ச்சியாக இருந்தது. கோபன்னவைக் கூரிய முட்கள் மீது நடக்கச் செய்தனர். கோபன்ன இறைவன் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு கூரிய முட்கள் மீது நடந்து சென்றார். இங்ஙனம் அவரைத் துன்புறுத்துவதில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்தன. அரசனுக்குக் கோபம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. கோபன்ன அமைதியாக இறைவனிடம் பிரார்த்தித்ததாவது: "ராமா, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சிறையில் வைத்தாய். உம் நாமத்தை நான் சொல்லும்பொழுது எனக்குப் பேரானந்தம் உண்டாகின்றது. நான் கூவி அழைப்பது உம் காதில் விழவில்லையோ? எனக்கு இப்பிறப்பு வேண்டாம். சீதையைச் சிறை வைத்தது போன்று உம் குழந்தையாகிய என்னையும் சிறை வைத்துள்ளார்கள். சீதையை மீட்டெடுத்தது போன்று என்னையும் இந்தச் சிறையிலிருந்து மீட்கலாகாதா? அம்மை சீதாபிராட்டியே! நீர் அசோகவனத்தில் அடைந்த துக்கத்தில் நானும் இருக்கின்றேன். ராமபிரான் இன்னும் கருணை காட்டாது இருக்கின்றார். தாங்கள் ராமபிரானிடம் எடுத்துச் சொல்லலாகாதா? நான் உங்களுடைய புத்திரன் அல்லவா? உங்கள் புதல்வனைக் காப்பாற்றுவது உங்களுடைய கடமை அல்லவா? யாரையும் ராமபிரான் கைவிட்டவர் அல்லர். என்னிடம்மட்டும் உதாசீனம் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன?" இங்ஙனம் பிரார்த்தித்தவாறு படுத்துத் தூங்கி விட்டார்.

சீதாபிராட்டி ராமனைப் பார்த்து "நாதா, நம் அருமை மைந்தன் விஷயத்தில் தாங்கள் உதாசீனமாக இருப்பது பொருந்தாது. உங்களையே அவன் புகலிடமாகக் கொண்டிருக்கின்றான். அவனைத் தாங்கள் தடுத்து ஆட்கொள்வீராக" என்று கூறினாள். ராமபிரான் சீதாபிராட்டியினிடம் பகர்ந்ததாவது: "நம் குமாரன் கோபன்ன மீது அன்பு இல்லை என்று நீ நினைக்காதே. பக்தர்களின் சுகதுக்கங்களைக் கவனிப்பதுதான் நம்முடைய முக்கிய வேலையாகும். கோபன்னவின் பூர்வ வினையை அவன் அனுபவித்தாக வேண்டும். முற்பிறப்பில் அவன் ஒரு சிறந்த பிராம்மணனாக வேத ஆகமங்களில் பயிற்சி பெற்றவனாய் என்மீது பக்தி செலுத்தி வந்தான். சாதுசங்கத்தையே எப்பொழுதும் விரும்பி வந்தான். சுதந்தரமாகத் தன் சுற்றத்தோடு வானத்தில் திரிந்து வந்த கிளி ஒன்றைப் பிடித்துக் கூண்டில் அடைத்து அதற்கு ராம நாமத்தைப் புகட்டிப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வளர்த்து வந்தான். சுதந்தரமாக வானத்தில் திரிந்த பறவை கூண்டில் துய

ரத்தை அனுபவித்து வந்தது. பறவையைக் கூண்டில் அடைத்து வைத்த கர்மபலனை இப்பொழுது கோபன்ன சிறையில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் துயரப்பட்டு அனுபவித்து விட்டான். இன்று இரவோடு அவனுடைய சிறை வாசம் முடிகின்றது. நாளை நானும், இளைய தம்பியும் கோபன்ன செலுத்தவேண்டிய ஆறு லக்ஷ வராகனையும் எடுத்துச் சென்று அரசனுக்குச் செலுத்தி, அரசனையும் கோபன்னவை யும் ஆட்கொள்ளப் போகின்றோம்.''

சீதாபிராட்டி: ''பிரபு, பிறந்தது முதல் கோபன்ன மாசற்ற பக்தி செலுத்தி வருகிறான். அவனுக்கு அருள் புரிவதற்கு இப்பொழுது தான் நீங்கள் இசைந்துள்ளீர்கள். உம் நாமத்தை உச்சரியாதவனும், நமக்குக் கைங்கர்யம் செய்த பக்தன் கோபன்னவைத் தண்டனைக்குட்படுத்தியவனும் ஆகிய தானிஷாவை வலியச் சென்று தாங்கள் ஆட்கொள்ளப் போகிறீர்கள். உங்களுடைய லீலாவிநோதம் எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்குத் தக்க விளக்கம் வேண்டுகின்றேன்.''

ஸ்ரீ ராமன்: ''பிராட்டியே, தானிஷாவின் பூர்வ விருத்தாந்தம் உனக்குத் தெரியாது. கோபன்னவுக்கு அவன் செய்த குற்றத்தைத் தவிர்த்துவிட்டால் அவனும் சிறந்த பக்தனே. தானிஷா குடிகளுக்கு யாதொரு துன்பமும் நேரிடாத வண்ணம் ஆட்சி செலுத்தி வருகின்றான். அவன் முற்பிறப்பில் காசியில் அந்தணர் கூட்டத்தோடு வேதபாராயணம் செய்து வந்தான். அவன் முன் ஜன்மத்தில் சிவபிரானைப் பக்தி சிரத்தையோடு பூஜித்து வந்தான். சிவபிரான் அவன் பக்தியைப் பாராட்டி ''நீ அடுத்த ஜன்மத்தில் ராமபிரானது தரிசனம் பெற்று நற்கதி அடைவாய் என்று அருளிச் செய்துள்ளார். சிவபிரானுடைய வாக்குப்படி தானிஷாவுக்குக் காட்சி அளிக்கின்றோம்.''

ஸ்ரீ ராமபிரானும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மணனும் சிப்பாய் வேடம் தரித்து ஆறுலக்ஷ வராகனை எடுத்துக் கொண்டு தானிஷா மாளிகைக்குச் சென்றனர். அவர்கள் செல்வதற்கு முன் அரசன் தன் மனைவியிடம் கூறியதாவது: ''நான் ஒரு கனவு கண்டேன். இரண்டு திவ்ய புருஷர்கள் நம் மாளிகைக்குள் புகுந்து கோபன்ன செலுத்த வேண்டிய கடன் முழுவதையும் செலுத்தி விட்டு ரசீது பெற்றுச் சென்றார்கள். அவர்களுடைய திவ்ய ஒளியை முற்றிலும் காண்பதற்கு என் இரு கண்களால் முடியவில்லை. அவர்கள் மேனியின் பிரகாசத்தால் என் கண்கள் கூசிப்போயின.'' அரசன் இவ்வாறு கூறி முடிப்பதற்குள் இரண்டு புருஷர்கள் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே நுழைந்தனர். அவர்கள் சிப்பாய் வேடம் தரித்திருந்தனர். அழகிய தோற்றமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய அழகைப் பார்த்து மன்னன் தானிஷா பிரமித்துப் போய்விட்டான். மன்னன் கண் இமைக்காது அவர்களையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அம்மன்னனைப் பார்த்து அச்சிப்பாய்கள் கூறியதாவது: ''வேந்தே! உனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாக்கும் செய்தியையும், பொருளையும் கொண்டு வந்துள்ளோம்.''

தானிஷா: ''புண்ணியவான்களே! நீங்கள் எந்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்? உங்களுடைய பெயர் என்ன? உங்களை யார் இங்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்?''

இராமபிரான்: ''நாங்கள் இருவரும் பத்ராசலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நாங்கள் இருவரும் சகோதரர்கள். க்ஷத்திரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கோபன்னவின் சேவகர்கள். கோபன்ன எங்களை இங்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். என் பெயர் ராம். இவர் பெயர் லட்சுமணன்.''

தானிஷா: ''நீங்கள் இருவரும் கோபன்னவிடம் எத்தனை ஆண்டுகள் சேவகம் புரிந்து வருகிறீர்கள்? அவர் உங்களுக்கு என்ன சம்பளம் தருகின்றார்?''

இராமபிரான்: ''கோபன்னவிடம் தலைமுறை தலைமுறையாக ஊழியம் செய்து வருகின்றோம். நாங்கள் சம்பளம் பெறுவதில்லை. கோயிலில் கிடைக்கின்ற பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பணியாற்றி வருகின்றோம்.''

தானிஷா: ''நீங்கள் இங்கு வந்த காரணம் என்ன?''

இராமபிரான்: ''கோபன்ன தங்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனைத் தீர்த்து வருமாறு உங்களிடம் எங்களை அனுப்பிவைத்துள்ளார்.''

தானிஷா: ''எனக்கு அவரிடமிருந்து ஆறு லக்ஷம் வராகன் வரவேண்டியுள்ளது. அதைக் கொண்டுவந்து இருக்கின்றீர்களா?''

இராமபிரான்: "ஆம். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு ரசீது தாருங்கள். நாங்கள் விரைவில் கோபன்னவிடம் போகவேண்டும்."

இதைக் கேட்டுத் தானிஷா மகிழ்ச்சி அடைந்தான். தானிஷா முன்னிலையில் அவர்கள் ஆறு லக்ஷம் வராகனையும் கொட்டினார்கள். இராமபிரான் லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துக் கூறியதாவது: "லக்ஷ்மணா இவன் செயலைப் பார்! பணம் என்றால் பிணமும் வாய்திறக்குமன்றோ! இதை இவன் விஷயத்தில் நிதர்சனமாகக் காண்கின்றோம். இவ்வளவு பெரிய அரசன் பொருளாசை பிடித்தவனாக இருக்கின்றான். ஆனாலும் இவன் முற்பிறப்பில் முக்கண்ணன்பால் பக்தி செலுத்தி வந்தான். ஆகையால் இன்றே இவனை ஆட்கொள்ள நினைத்திருக்கின்றோம்." பிறகு தானிஷாவைப் பார்த்துக் கூறியதாவது: "தாங்கள் ஒரு பெரிய அரசன். நாங்கள் சேவகர்கள். நீங்கள் எங்களை வணங்கக் கூடாது. ஆகையால் நாங்கள் கொடுத்த தொகைக்கு ரசீது தாருங்கள்."

தானிஷா முறைப்படி எழுதி முத்திரையிட்டுப் பகவான் கையில் ரசீதைக்கொடுத்தான். ரசீதை வாங்கிக்கொண்டு இருவரும் மறைந்தனர்.

அங்கிருந்து மறைந்த இருவரும் கோபன்னா இருக்கும் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றனர். கோபன்னா வாடி வதங்கியிருந்த நிலையைப் பார்த்தனர். அப்பொழுது லக்ஷ்மணன் இராமவிடம் பகர்ந்ததாவது: "அண்ணா! உமது பக்தரை அதிகமாகச் சோதித்துவிட்டீர். துர்நாற்றம் வீசும் அறையில் அவதிப்படுகின்றார். உம்மை நம்புகின்றவர்களுக்குத் துன்பத்திற்கு மேல் துன்பம் தந்து பரிசோதிப்பதே உம் வழக்கமாக இருக்கின்றது. இவரைப் பாதுகாக்கச் சிக்கிரம் வழி செய்வீர்களாக." இராமபிரான் பகர்ந்ததாவது: "இளையோய்! கோபன்னா துன்பங்களுக்கிடையில் நம்மை மறவாது பூஜித்து வருகின்றார். இவரை மிகவும் நேசிக்கின்றோம். ஆபத்து வேளையில் நம்மிடம் செலுத்தும் அன்புதான் சிறந்த அன்பாகும். இனி இவருடைய இன்னல் ஒழியும்."

ஆறு லக்ஷம் வராகனைக் கோபன்னாவின் பொருட்டுத் தம்மிடம் கொண்டு வந்து செலுத்தி, ரசீது பெற்றுச் சென்றவர்கள் ராமனும் லக்ஷ்மணனுமாவார்கள் என்ற எண்ணம் தானிஷாவின் மனதில் தோன்றியது. சகல பரிவாரங்களுடன் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று கோபன்னாவின் பாதங்களில் வீழ்ந்து "சுவாமிகளே! உங்கள் பெருமைகளை இதுவரை அறியாமல் இருந்துவிட்டேன். என் மூர்க்கத்தனத்தால் உம்மைச் சொல்லமுடியாத இம்சைக்கு உள்ளாக்கினேன். அடியேன் செய்த தவற்றையெல்லாம் மன்னித்து எம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டும்" என்று கண்ணீர் சொரிய வேண்டிக் கொண்டான். "அரசே! தாங்கள் அடியேன் காலில் விழுவது முறையன்று. நான் ராமபிரானின் சாதாரணத் தொண்டன்" என்றார் கோபன்னா.

"அடிகளே! நீங்கள் சாதாரண மனிதர் அல்லர் என்பதை நேற்றிரவுதான் தெரிந்துகொண்டேன். தங்களைப் போன்ற பக்தர் இவ்வுலகில் எங்கும் இருக்கமாட்டார். ராமபிரானை யாண்டும் மறவாத உங்களைப் பக்தராகக் காணாது கடன்காரனாகக் கண்ட பாவி நான். பகவானுக்குரிய சொத்தையெல்லாம் என்னுடையது என்ற அகங்காரத்தால் உங்களுக்குத் துன்பம் செய்துவிட்டேன். அந்தோ! நான் கொடுத்த தண்டனைகளையெல்லாம் உங்களுடைய வாடிய சரீரம் எவ்வாறு சகித்துக்கொண்டிருந்ததோ? அரசாங்கப் பணத்தைக்கொண்டு நாட்டுக்கு அரியபெரிய காரியங்கள்செய்த உம்மைத் தண்டித்த நானோ அரசன்? நான் ஒரு கொடுங்கோலன். எனக்கு எந்தத் தண்டனை விதித்தாலும் போதாது. நான் பெரும் பாவியாகிவிட்டேன். உங்கள் விரும்பம்போல் ராமபிரானை வழுத்துவதற்கு அனுமதியாது, உங்களைச் சிறையில் அடைத்து வைத்த பழிகாரனை மன்னித்து அருளும்படி வேண்டுகிறேன். நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய கடன் முழுதையும் செலுத்திவிட்டீர். நான் சாதாரண மக்களைப் பணியாளர் ஆக்கியிருக்கின்றேன். நீங்களோ, உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவரான ராமபிரானை உங்களுக்குரிய பணியாளராக ஆக்கிவிட்டீர். உமது பெருமையே பெருமை! உம்பொருட்டு ராமப்பிரபுவும் லக்ஷ்மணனும் சாதாரணச் சிப்பாயின் உடை தரித்து ஆறு லக்ஷம் வராகனையும் சுமந்து கொண்டுவந்துஎன்னிடம் தந்து உமதுகடனைத் தீர்த்துவிட்டனர். கடனைத் தீர்த்ததற்குரிய

ரசீதையும் என்னிடமிருந்து பெற்றுச் சென்று விட்டனர். பகவானை நேராகக் கண்டும் அவரைப் பகவான் என்று அறியாத அறிவிலியாக இருந்துவிட்டேன். உம்மையும் பகவானின் அந்தரங்கப் பக்தர் என்று அறியாது உபத்திரவம் செய்து விட்டேன். இந்தப் பாவியை மன்னிப்பீராக!" என்று கூறிக் கோபன்னாவைத் தானிஷா வீழ்ந்து வணங்கினான்.

கோபன்னா தானிஷாவை வாரி எடுத்துத் தாம் அவனுடைய காலில் வீழ்ந்து "உத்தமரே! நீரே பாக்கியசாலி. இவ்வளவு காலம் ராமபிரானின் தரிசனத்திற்காக அரும்பாடுபட்ட எனக்கு ராமபிரான் அருள் செய்யவில்லை. ராமபிரானையும் அவரது தம்பியையும் தரிசித்த பெருமை உங்களுக்குரியது. பகவானைத் தரிசித்த உமக்கு அவரோடு ஐக்கியமாவதற்கு இனித் தடையேதுமில்லை. அடியார்களுக்கு எல்லாம் தாங்களே திலகமாகத் திகழ்கின்றீர்" என்று தானிஷாவைக் கோபன்னா சிலாகித்துப் பேசினார். தானிஷா பகர்ந்ததாவது: "இழிந்த குணம் படைத்தவனாகிய அடியேனைச் சிலாகித்துப் பேசுவதில் பயனில்லை. ராமபிரான் தம் சுயரூபத்துடன் எனக்குத் தரிசனம் தரவில்லை. இரத்தினத்தின் மதிப்பை அறியாது இரத்தினத்தைச் சுமந்து செல்லும் கழுதையைப் போன்றவன் நான். மாறுவேடத்திலாவது அவருடைய தரிசனம் எனக்குக் கிடைத்தது என்றால் அது தங்களுடைய தயவேயாகும். எனக்கு இவ்வளவு உபகாரம் செய்த உமக்கு நான் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். "நீவீர் இராமபிரானின் மெய்த் தொண்டர் ஆதலின் இன்றுமுதல் உமது பெயர் 'ராமதாசர்' என வழங்குவது ஆகுக" என்று கூறி அவரைச் சிறைச்சாலையினின்று வெளியே அழைத்து வந்து அரசன் அவரை நன்கு அலங்கரித்தான். அவரை யானை மீதேற்றி ஊர்வலமாகத் தன் சபா மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஆசனம் அளித்து அதில் அவரை அமரச் செய்தான். இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அரசன் பகர்ந்ததாவது: "சுவாமி, நான் தங்களால் மிகுந்த பாக்கியவான் ஆனேன். நானும் என் பணியாட்களும் உம்மை எவ்வளவோ துன்பத்திற்கு ஆளாக்கினோம். நீங்கள் எங்கள்மீது கோபம் கொள்ளாது பொறுமையே வடிவெடுத்தவராக நடந்து கொண்டீர். பொல்லாங்கு செய்தவருக்கும் நலத்தையே எண்ணினீர்கள். உலகம் முழுவதும் பாவிகள் நிறைந்திருப்பினும் உங்களைப் போன்ற சிறந்த பக்தர் ஒருவர் இருப்பாராயின் பாவிகளால் ஏற்படும் அனர்த்தங்கள் எல்லாம் நிவர்த்தியாகிவிடும். உங்களைப்போன்ற உத்தமர்களால்தான் உலகம் இன்னும் அழியாது இருக்கிறது. உங்களுடைய அன்பின் பெருக்குத்தான் மழையாகப் பொழிந்து உயிர்களைக் காப்பாற்றுகிறது. உங்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பகவான் யாண்டும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். உங்களுடைய நலத்திலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றார். பகவானைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர்கள் பக்தர்கள். பக்தர்களாகிய நீங்கள் வெகுண்டால் இவ்வுலகம் முழுவதும் நீறாகிவிடும். ஆனால் உத்தம பக்தர்களாகிய நீங்கள் கோபிப்பது இல்லை. பக்தர்களுடைய வாழ்வில் தோன்றும் இடையூறுகளெல்லாம் அவர்களைக் கிஞ்சித்தும் துன்புறுத்துவதில்லை. அவைகள் அவர்களுடைய பெருமையை உலகுக்கு விளக்குகின்றன. இனி, தாங்கள் தங்களுடைய விருப்பம்போல் ராம பக்தி செய்து உலகைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள். பத்ராசல கிஸ்தியை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன். அதை ராமபிரானின் கைங்கரியத்திற்குச் செலவு செய்து மக்களிடத்துப் பக்தியை வளர்த்து வருவீர்களாக! பகவான் கொண்டு வந்த ஆறுலக்ஷ வராகனையும் பகவத் கைங்கரியத்திற்கே பயன்படுத்துவீர்களாக! என்னுடையது என்று இருக்கும் நாடு, பொக்கிஷம் எல்லாம் இனி உம்முடையதே. அவை யாவற்றையும் உமக்கே அர்ப்பணம் செய்துவிட்டேன். அவற்றை நீங்கள் உங்கள் விருப்பம்போல் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்." —இங்ஙனம் தானிஷா பத்ராசல ராமதாசரைத் துதித்துப் பரிவாரங்களுடன் அவரைப் பத்ராசலத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார்.

அரசனுடைய பரிவாரங்களுடன் ராமதாசர் ஹைதராபாத் நகரத்தை விட்டுப் பத்ராசலத்திற்குப் புறப்பட்டார். வழியில் ஓர் அடர்ந்த காட்டைக் கடக்கவேண்டியிருந்தது. ராமதாசரிடமிருந்த பொற்குவியலைப் பறிப்பதற்காக

எண்ணிறந்த மூர்க்கர்கள் ராமதாசரையும் அவருடைய பரிவாரங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டனர். இராமனை உற்ற துணையாகக்கொண்ட ராமதாசர் மூர்க்கர்களுடைய அதட்டலுக்கோ, பொருளை இழப்பதற்கோ, தம் உயிர் போய் விடும் என்பதற்கோ சிறிதும் கலங்கவும் இல்லை, அஞ்சவும் இல்லை. அரசன் கொடுத்த பொருள் பத்ராசல ராமமூர்த்திக்குப் பயன் படாது போய்விடுமோ என்று வருந்தி பகவானைக்குறித்துத் துதிக்கலானர். "எம்பிரானே! இவ்வேளை எம்மை வந்து காப்பீராக. எனக்காகச் சிப்பாய்வேடம்புனைந்து என்கடனைத்தீர்த்தீர். இன்று இத்திருடர்களிடமிருந்து என்னையும் இவ்வடியார் கூட்டத்தையும் காப்பீராக. அரசன் தந்த செல்வத்தையும், என்னோடு அனுப்பி வைத்த சிப்பந்திகளையும் பத்திரமாகப் பாதுகாப்பது உன்னுடைய கடமையன்றோ!"— இங்ஙனம் பிரார்த்தித்தபொழுது ராமபிரான் திருடர்களுடைய கண்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான சிப்பாய்கள் ஆயுதங்களை வீசி வருவது போன்று ஒரு காட்சியை அமைத்தார். அக்காட்சியைக் கண்டதும் திருடர்கள் அஞ்சி ஓட்டம் பிடித்தனர். ராமதாசர் அரசன் அளித்த செல்வத்தையும், பரிவாரங்களையும் பத்ராசல க்ஷேத்திரம் கொண்டு சேர்த்தார்.

ராமதாசருடைய வருகையைப் பத்ராசல மக்கள் மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். பத்ராசல மக்கள் சிறந்த முறையில் நகரத்தை அலங்கரித்தனர். அந்தணர் கூட்டம் பூரண கும்பம் ஏந்தி,நான்கு வேதங்களையும் ஓதியவர்களாக,மக்கள் கூட்டத்துடன் ஊர் எல்லையில் ராமதாசரை வரவேற்கக் காத்திருந்தனர். ராமதாசரைக் கண்டதும் "ராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு ஜே! ராமதாசருக்கு ஜே!" என்று ஆரவாரித்து வரவேற்றனர். பக்தர்களுடனும் பரிவாரங்களுடனும் ராமதாசர் பத்ராசலர் சன்னிதிக்குச் சென்று பகவானை மனம் உருகித் துதித்தார்.

ராமதாசர் பத்ராசல ராமனைத் துதித்தும் பக்தர்களைப்பூஜித்தும் இன்பமாகக் காலம் கழித்து வந்தார். ஒருமுறை அவருக்குக் காலில் வாத நோய் வந்தது. பத்ராசல மலைமீது ஏறச் சக்தியற்றவரானர். "ஈசா! நான் வாழாது வாழ்கின்றேன். உன் அருள் ஒளியை இப்பொழுதே கொடுத்தருள்" என்று ஊனெல்லாம் உருக ராமபிரானைத் துதித்தார். பக்தியில் பித்தர்போல் ஆனர். அவரை நெருங்கியவர்களெல்லாரும் பரிசுத்தர்கள் ஆனர்கள். அவரைப் பார்த்தவர்களிடம் இருந்த குற்றமான எண்ணங்களெல்லாம் பறந்தோடின. அவரோடு பழகியவர்கள் எல்லாரும் பக்தர்களாயினர். அவருடைய கிருபையைப் பெற்றவர்கள் பிறவிப் பிணி நீங்கி ஜீவன் முக்தர்களானர்கள். அவரை அஞ்சலி செலுத்தியவர்கள் கர்மபந்தம் நீங்கப்பெற்றார்கள். இவ்வாறு சில வருடங்கள் பக்திப் பரவசத்திலும், மக்களுக்கு அருள் புரிவதிலும் ராமதாசர் வாழ்ந்து வந்தார்.

ஒருநாள் வானத்தில் பொன்மயமான தேர் ஒன்றுதோன்றியது.ஊர்மக்கள்யாவரும் ராமதாசர் வீட்டு வாயிலில் கூடினர். பக்தர்களுடைய கூட்டம் அளவில் அடங்காது அதிகரித்தது. பொதுமக்களின் ஆனந்த ஆரவாரமும், பக்தர்கள் செய்யும் ராமபஜனை ஓசையும் அண்ட முகட்டில் தாக்கி எதிரொலித்தது. வானில் தேவர்கள் குழுமிநின்றனர். அப்பொழுது ராமதாசர் தம் உத்தம பத்தினியை அழைத்தார். அவ்வம்மையார் ஏதோ வேலையில் ஈடுபட்டவளாய் இருந்தாள். ஆதலின் அவ்வேலையை முடித்துவிட்டு வருவதாகக் கூறினள். அது கேட்டு ராமதாசர் 'பேதாய்! எல்லாவற்றிற்கும் மேன்மையான பதவிகிடைக்கவிருக்க, வீட்டு வேலையை முடித்துவிட்டு வருகிறேன் என்கிறாயே! அரிய சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட்டு விட்டாய். உன் பாக்கியம் அவ்வளவுதான்' என்று கூறி, அவர் அப்பொன்தேரில் ஏறிப் போய் ராமனோடு லயமானர்.

பத்ராசல ராமதாசருடைய பத்தினியும் தம் மணாளன் அடைந்த உயர்நிலையைத் தாமும் அடையவேண்டுமென்றுபத்ராசல மலைமீது ஏறி ராமபிரானை உருக்கமாகத் துதித்தாள். அவளுடைய பக்திக்கு இரங்கி "அம்மையே! நீ இன்னும் சிலகாலம் இவ்வுலகத்திலிருந்து உன் மகனைப் பாதுகாத்து வருவாயாக. அவன் பெரியவன் ஆனதும் தந்தையின் காரியங்களை ஏற்பான். பின்னர் உன்னையும் நாம் ஆட்கொள்வோம்" என்று அருளிமறைந்தார்.ராமதாசரின் உத்தம பத்தினியும் அவ்வாறே சில வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்துவைகுண்ட பிராப்திஅடைந்தாள்.

(முற்றும்)

ஆன்மீக நெறிகள்

(ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் நேர் சீடரான சுவாமி சிவானந்தர் அருளியது)

[365 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

தியானம் புரிவதிலுள்ள இடையூறுகளைப் பற்றி அன்பர் ஒருவர் எழுப்பிய ஐயப்பாட்டினைக் குறித்து மகாபுருஷர் மேலும் பகர்ந்ததாவது: "நமது குருநாதர் பரம்பரைக் குடியானவனைப் பற்றிய கதையொன்று சொல்லியிருக்கின்றார் அல்லவா? எத்தகைய இடர்ப்பாட்டிலும் அவன் தன் குடும்பத் தொழிலை விட்டுக் கொடுப்பதில்லை. அதே பாங்கில் நீங்கள் ஆன்மீகப் பயிற்சியில் உறுதியோடு இருக்க வேண்டும். சோதனைக் காலங்களில் இறைவனை நோக்கி உருக்கத்தோடு பிரார்த்திக்க வேண்டும். "தெய்வமே, நாங்கள் துன்பங்களுக்கு ஏதுவான இந்த உலகத்தில் வசிக்கிறோம். நாங்கள் பலவீனர்கள். ஆன்மீகக் கட்டுப்பாடோ, பயிற்சியோ எதுவும் எங்களுக்கு இல்லை. அதற்கு உரிய பக்குவமோ, நேரமோ, சக்தியோ எங்களுக்கு அமையவில்லை. எங்களுடையவர் என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு வேறு ஒருவரும் இல்லை. எங்கள் அறிவை அருள் கூர்ந்து உரிய வழியில் செலுத்தி உன்னை அறியச் செய்வாயாக. எங்களின் கதியற்ற நிலையைக் கருதி நீ எங்களுக்குச் சக்தியை அளித்தாலொழிய உன்னை நாங்கள் எவ்வாறு நினைக்க இயலும்?" இவ்வாறு கடவுளை நோக்கி நீ பிரார்த்திக்கவேண்டும். நேர்மையான பிரார்த்தனையே முக்கியமானது. நீ அவ்வாறு வேண்டும்பொழுது கண்ணீர் விட்டு அழவும் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவன் மனமிரங்கி உன் குரலுக்குச் செவி சாய்ப்பான்.

"அன்னையை நோக்கிப் பரமஹம்சர் எவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்தார் என்பதை நீ மறந்துவிட்டாயா? தரையில் முகத்தைத் தேய்த்துக் கொண்டு அவர் புலம்புவார். 'மற்றும் ஒரு நாள் வீணாகி விட்டதே; அம்மா, நான் இன்னமும் உன்னைத் தரிசிக்கவில்லையே' என்று அவர் கதறுவார். ஸ்ரீ சைதன்யர் 'என் நாதனே, உன் நாமத்தைச் சொல்வதில் எனக்கு ஊக்கம் பிறக்கவில்லையே' என்று உருக்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டே தமது முகத்தைப் புல் தரையில் தேய்ப்பார். இத்தகைய நேர்மையோடு ஒருவன் ஆண்டவனின் பெயரைத் தன் இதயத்தில் பதிக்கவேண்டும். என் குழந்தாய்! சகலமானவற்றுக்கும் அவனுடைய திருநாமமே ஆதாரமானதாகும். அதனைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லும் உள்ளத்தில் சக்தி ஓங்குகிறது. ஆகவே மீண்டும் மீண்டும் தெய்வத்தின் திருநாமத்தைச் சொல்லவும், அவனை உள்ளன்போடு பிரார்த்திக்கவும் தவறாதே."

பக்தர்: "கடவுளை எப்பொழுதுவேண்டுமானாலும் நினைக்கலாமா? உதாரணமாக, நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது அவன் பெயரைத் துதிக்கலாமா?"

மஹாபுருஷர்: "நிச்சயமாக! ஜபம் என்பது லௌகிக விஷயங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டதன்று. உனக்கு நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அவன் பெயரைச் சொல்லலாம். நடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது மனத்தளவில் நாம ஜபம் பண்ணலாம். அப்பொழுது விரல்விட்டு எண்ணியோ, ஜபமாலையை உருட்டியோ கணக்கு வைக்கமுடியாது. மிகவும் ரகசியமாகவே (நீ தேர்ந்தெடுத்துள்ள) நாமத்தை ஜபிப்பாயாக! வேறு ஒருவரும் அதைப்பற்றி அறியவேண்டிய அவசியம் இல்லை."

"இறைவனை அடிக்கடி நினைவிற்குக்கொண்டு வந்து அடிக்கடி தியானித்துப் பழகுவாயாக! அது ஒரு நிரந்தரமான பழக்கமாகி விடவேண்டும். அவனை எப்பொழுதும் நினைக்கவேண்டும். நடக்கும் பொழுதும், உணவு உண்ணும் பொழுதும், படுக்கும் பொழுதும், அவசரமான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுதும்கூட நாம ஜபத்தை மறக்கலாகாது. மணற் பரப்புக்கு அடியில் வற்றாத ஜீவநதியொன்று ஓடிக்கொண்டிருப்பதைப் போன்று உன் உள்ளத்திலும் இந்த நாமஜபம் நிகழவேண்டும். இவ்வாறு சில காலம் பயிற்சி செய்து வந்தால், அவனை நினைப்பதும், தியானிப்பதும் உன்னை அறியாமலே மிகவும் இயல்பாக உன் உள்ளத்தில் நிகழத் தொடங்கிவிடும். உறங்கிக்கொண்

டிருக்கும்பொழுதும் இயற்கையாக உன்மனம் இறைவனை ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும்."

பக்தர்: "மனதைக் கட்டுப்படுத்துவதுதான் எவ்வளவு கடினமாக இருக்கின்றது! சில நேரங்களில் ஜபமாலையை உருட்டிக்கொண்டு, வாயால் அவன் நாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மனம் இங்குமங்குமாக அலை பாய்கிறது. அதுவரை எனக்குத் தோன்றி இராத கற்பனைகளில் எல்லாம் அது மூழ்கிப் போகிறது."

மஹராஜ்: "அது உண்மைதான். மனம் என்னும் போக்கிரி அப்படித்தான் பிரச்னைகளை உருவாக்கும். அதை நாம் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவராவிட்டால், நம்மை அங்குமிங்குமாக அலக்கழிக்கத்தான் செய்யும். நேர்மையான முயற்சியினால் சுயக்கட்டுப்பாட்டை நாம் பெற்றுவிடலாம். இந்தப் பொல்லாத மனதைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் பிறகு அது ஒழுங்காக நடந்துகொள்ளும். அப்போது ஒரு குருநாதனைப் போலவே அது கடமையாற்றும். தன்னிச்சையாக அது நாமஜபத்தில் ஈடுபடும்; சாதகனை ஒழுக்க நெறியில் செலுத்தும்; உயர்ந்த லட்சியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்க சக்தியாகத் திகழும். எனவே எப்பொழுதும் தன்னில் தானே அடங்கும் சுயக் கட்டுப்பாட்டினை நீ பயிற்சி (self-control) செய்க; தெய்வத்தை அனவரதமும் தொழுதிடுக; யாண்டும் சத்தியத்தினின்று அசத்தியத்தைப் பிரித்தெடுக்கப் பழகு. (**discriminate between the real and the unreal.**) என் குழந்தாய், தன்னைத்தான் திருத்துதல் (self-control) என்பதை ஒரே நாளில் சாதித்துவிட முடியாது. மிகப் பொருத்தமாகவே இறைவன் கீதையில் அருளியுள்ளார்:

அஸம்சயம் மஹாபாஹோ மனோ துர்நிக்ரஹம் சலம்
அப்யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே
[அத். 6-சுலோகம் 35]

தடந்தோளாய்! மனம் கட்டுப்படாதது, அலையும் தன்மையது என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் குந்தியின் மைந்தா, அப்பியாசத்தாலும் வைராக்கியத்தாலும் அதை அடக்கலாம். பயிற்சி, இடைவிடாத பயிற்சி, பிறகு பகுத்தறியும் மனப்பாங்கு—இவைதான் தேவை. இறைவன் ஒருவனே என்றும் நிரந்தரமாய் உள்ள பொருள்; என்றும் நிலைத்திருக்கும் உண்மைப் பொருள். இதை உள்ளத்தில் ஓர்ந்து நன்கு தெளிந்தவனுக்கே ஆத்ம சாதனை கை கூடும்."

இவ்வாறு அருளுரை புகன்றுகொண்டே வருகையில் மஹாபுருஷர் தன்னிலை மறந்து பேரின்பப் பொருளில் லயிக்கலானார். சிறிது நேரத்தில் அங்கே மௌனம் குடிகொண்டது. தமது நயனமலர்களை மூடி அவர் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். சற்றுப் பொறுத்து அன்பர்களும் ஒவ்வொருவராக அமைதியாக எழுந்து கங்கைக் கரைக்கும் கோயிற்சன்னிதிக்கும் செல்லலானார்கள்.

மற்றொரு நாள் காலை 7-30 மணிக்குச் சுவாமி சிவானந்தர் பேலூரில் சந்நியாசிகளின் இருப்பிடத்திலிருந்த திருக்கோயிலில் வழிபாடு முடித்து அப்பொழுதுதான் திரும்பியிருந்தார். காலையில் நெடுநேரம் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதை அவர் வழக்கமாக்கிக்கொண்டார். அதிகாலைப் பொழுதில், பரமஹம்சர் சன்னிதியில் திருப்பள்ளியெழுச்சி நடக்கையில் தமது மான்தோலை எடுத்துக்கொண்டு அங்கே சென்று அமர்ந்து தியானத்தில் லயித்துவிடுவார் மஹாபுருஷர். சில சமயம் அவர் தமது அறைக்குத் திரும்ப வெகுநேரமாகிவிடும். அன்று அவர் தமது அறையில் ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தார். தியானநிலை இன்னும் முழுவதும் கலையாத அந்த நேரத்தில் துறவிகளும், பிரம்மச்சாரிகளும் வரிசையாக அவர் அறைக்கு வந்து தாள் பணிந்து வணங்கினார்கள். அன்பர்களும் உடன் வந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அனைவருக்கும் ஆசிமொழிகள் புகன்று சுருக்கமாக நலம் விசாரித்து, தாம் உரையாடலில் அதிகக் கவனம் செலுத்த விரும்பவில்லை என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தினார் தபோதனர்.

அப்பொழுது ராமேஸ்வரம், துவாரகை முதலிய தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்று முதல் நாளன்று திரும்பியிருந்த சந்நியாசி ஒருவர் அறைக்குள் நுழைந்து மகாபுருஷருக்கு வணக்கம் செலுத்தினார். மஹாபுருஷரும் தமது திருக்கரங்களைக் குவித்துத் தெய்வத்தை வணங்கி 'ராமநாதஸ்வாமிக்கு மங்களம், துவாரகையின்

பதிக்கு மங்களம்' என்று வாழ்த்தினர். பிறகு துறவியைப் பார்த்து அவர் பகர்ந்ததாவது: "இந்தப் பொருளைக் குறித்து நீர் தியானிப்பீராக. தியானத்தில் இருக்கும்போது நீர் தரிசித்து வந்த புண்ணியத் தலங்களைப் பற்றி எண்ணிப்பாருங்கள். தீர்த்த யாத்திரை போவதன் உண்மைப் பயன் இதுவேயாகும். ஓர் உல்லாசப் பயணியைப் போன்று யாத்திரை செய்வதினல் ஓர் உபயோகமும் ஏற்படாது. உண்மையான பக்தர்கள் தாங்கள் சென்று வந்த புண்ணியத் தலங்களை நினைவிற்குக் கொண்டு வந்தும், உள்ளத்தில் தியானித்தும் தங்கள் மனதைத் தூயது ஆக்குகின்றார்கள். பரம்பொருள் யாவுமாக அமைந்துள்ளது. புண்ணியத் தலங்கள் அவனுடைய புகழ் பாடுவனவாகும். அவனைப்பற்றி எண்ணும் போது அவனது அதீத சக்தியானது எடுத்துள்ள தோற்றங்களையும் சிந்திக்கவேண்டும். புண்ணியத் தலங்களில் அத்தகைய விசேஷத் தோற்றங்களைக் காணலாகும். நமது மடத்துத் திருக்கோயிலில் மட்டுமே அவன் குடிகொண்டிருப்பதாக நாம் எண்ணக்கூடாது. இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கு அதிபதியான அவன் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்துள்ளான்; எங்கும் அவன் இருக்கின்றான். இருப்பினும் புண்ணியத் தலங்களிலும், முனிவர்களிடத்திலும், பக்தர்களிடத்திலும் அவன் விசேஷமான தோற்றம் கொண்டுள்ளான்."

துறவி: "இம்முறை தல யாத்திரை செய்த பிறகு இறைவன் புண்ணியத் தலங்களில் குடி இருப்பதை நான் அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து கொண்டேன். ஒவ்வொரு அடி எடுத்துவைக்கும்போதும் நம்மைக் கைப்பிடித்து அவன் அழைத்துச் செல்கின்றான்; நம்மை அனவரதமும் அவன் பாதுகாக்கின்றான். குமரிமுனையில் மூன்று நாட்கள் நான் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு கழித்தேன். தியானம், ஜபம், வழிபாடு, வாசிப்பு இவற்றிலேயே நான் பெரும்பகுதி நேரத்தைச் செலவழித்தேன். அந்த இடம் மிகவும் அற்புதமாக இருந்தது. அதை விட்டு வரவே மனமில்லை. இறைவனின் கருணையினல், எப்படி என்று சொல்ல முடியாத விதத்தில் நான் தங்குவதற்கு அங்கே மிக்க அற்புதமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன."

மஹராஜ்: "வாழ்க்கையில் ஓரிருமுறைகள் இவ்வாறு ஒரு துறவியானவர் எல்லாவற்றையும் துறந்து கடவுள் ஒருவரே துணையாக பரிவ்ராஜகை வாழவேண்டும். அந்த முறையில்தான் உண்மையான பற்றற்ற தன்மை ஒருவனுக்கு வந்து வாய்க்கும். கடவுளை மட்டுமே சார்ந்து நிற்கும் இத்தகைய பரிவ்ராஜகத் தன்மை இல்லாத பட்சத்தில் ஏதொன்றையும் ஒருவனல் சாதிக்க இயலாது. எல்லாவகைச் சமயங்களுக்கும், மார்க்கங்களுக்கும் குறிக்கோள் ஒன்று தான். அவையாவும் பற்றற்ற நிலையையே முடிந்த முடிபாகக் கொள்கின்றன. சலனமற்ற மனத்தினனாய் யார் ஒருவன் கடவுளின் மலரடிகளில் தஞ்சம் புகுகின்றானே அவன் இறைவனால் மிக்க கவனத்துடன் பாதுகாக்கப்படுகிறான். இதன் பொருட்டே கீதாசாரியனின் அருள்வாக்கு இவ்விதம் மலர்ந்தது:

அனன்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா:
பர்யுபாஸதே
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானம் யோக
க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்

எனக்கு அன்னியரல்லாராய் என்னையே நினைந்து யாண்டும் என்னையே உபாசிக்கும் நித்திய யோகிகளுக்கு யோக க்ஷேமத்தைநான் வழங்குகிறேன். –கீதை. அத். 9. சுலோ 22.

யோகம் என்பது வேண்டியதைப் பெறுதல். பின்பு பெற்றதை வைத்துக்கொண்டு காப்பாற்றுதல் க்ஷேமமாகும்." இவ்வாறு சிவானந்த மஹராஜ் அருள்மொழி புகன்றார். சிறிது சிறிதாக உரையாடல் ஆசிரம வாழ்க்கை பற்றியும், துறவிகளின் தன்மைகள்பற்றியும் திரும்பியது. புதிதாகச் சந்நியாச தீட்சைபெற்ற ஒருவர் கூறியதாவது: "மஹராஜ்! நாங்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நெறிகளையும், விதிமுறைகளையும் பற்றிக் கூறி அருளவேண்டும். துறவற நெறிக்காகவென்று பரமஹம்சர் உபநிஷதமும், நாராயண உபநிஷதமும் வகுத்துள்ள ஆசாரம் மிகுந்த சட்ட திட்டங்களும், விதிமுறைகளும் மிகவும் கடுமையாக உள்ளன. பொதுமக்களிடையே சேவையில் ஈடுபடும்பொழுது அவற்றைப் பின்பற்றுவது சிலவேளைகளில் சாத்தியப்படுவதில்லை. இந்த விஷயத்தைக் குறித்து நேற்று மாலை சுவாமி சுத்தானந்தருடன் நாங்கள் விவாதித்தோம்."

மஹராஜ்: "ஆம்! நீர் குறிப்பிடுவதைப் போன்ற துறவற விதிமுறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் அவை உங்களைப் போன்றவர்கள் பின்பற்றுவதற்காக ஏற்பட்டவை அல்ல. ஆகவே நீங்கள் அவற்றின்படி தீர்க்கமாக ஒழுகவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. நீர் வேறு வகைப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்; உங்களுடையது கர்மயோகமும், சந்நியாச தர்மமும் இணைந்த நியதியாகும். விவேகானந்தர் உங்களுக்கு ஒரு புதிய குறிக்கோளை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். ஆத்மசாதனையில் ஈடுபடுவதோடு, விருப்பு வெறுப்பற்ற பாங்குடன் ஆத்மீகம் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு செயல்முறைத் திட்டங்களையும் நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். எனவே மிகவும் ஆசாரமான, ஐதிகமான விதிமுறைகள் சிலவற்றை நீங்கள் முழுமையாகக் கடைப்பிடிக்க இயலாமற் போவது இயல்பேயாகும். தியானம், ஆத்ம விசாரம் மற்றும் பகுத்து அறிகின்ற பண்பு (discrimination) ஆகியவற்றைத்தவிரவேறெந்தக் காரியத்திலும் ஈடுபடாத சந்நியாசிகளுக்காக வென்றே அத்தகைய கடுமையான விதிமுறைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால், என் குழந்தாய்! அடிப்படையான விஷயங்களில் ஒருவன் உண்மையுள்ளவனாக இருப்பின், மற்றவையெல்லாம் சரியாகவே அமைந்துவிடும்."

துறவி: "மஹராஜ்! அடிப்படையான விஷயங்கள் எவை?"

மஹராஜ்: "காமகாஞ்சனத்தை அறவே ஒதுக்குதல்தான் அடிப்படை விஷயமாகும். உடல் பற்றையும், பொருள்பற்றையும் ஒருவன் அடியோடு ஒதுக்குவானானால், மற்றவை எல்லாம் தாமே ஓர் ஒழுங்குப்பாட்டிற்கு வந்துவிடும். புறத்தோற்றங்களில் மட்டுமின்றி அகத்திலும் இத்தகைய பூரணத்துறவுநிலை உருவாகவேண்டும். துறவறம் மேற்கொண்ட புனிதநாளன்று வேள்வித்தீயில் நீர் ஆகுதி செய்தீர் அல்லவா? ஆசைகளை எரித்ததற்கு அடையாளமாகவே அவ்வாறு செய்தீர். எல்லாவகை ஆசைகளுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பது பொன் ஆசையும், பெண் ஆசையுமே ஆகும். எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் ஒரு துறவி பிரம்மச்சரிய விரதத்தையும், எளிமை மிக்க வாழ்க்கை முறையையும் தவறாமல் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். உண்மையான பற்றுடன் கடவுளைச் சார்ந்திருப்பீராக. எல்லா ஞானத்தையும் அவனே அருளுவான். உரிய காலத்தில் அவனுடைய கருணையினால் அனைத்தும் தெளிவாய் விளங்கலாகும்."

துறவி: "ஆனால் மஹராஜ், உடல் தரித்திருக்கும் பரியந்தம் ஒருவன் தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ளமுயற்சிக்கவேண்டுமல்லவா?"

மஹராஜ்: "ஆம் அப்படித்தான். அவ்விதம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் வேதங்களும் உத்தரவு இடுகின்றன. பிருஹதாரண்யக உபநிஷதத்தில் வரும் ஒரு பகுதியாவது: சந்ததி, செல்வம், புகழ் ஆகியவற்றின் மீதுள்ள பற்றை விட்டொழித்து ஆத்மாவை அறிபவர்கள், பிரம்ம ஞானத்தைப் பெறுபவர்கள் பரிவ்ராஜக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு பிக்ஷையேற்று வாழ்கிறார்கள். தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்வதற்கான அடிப்படைகளின் மீது மட்டும் ஒருவன் ஆர்வம் கொள்ளலாம். உடலில் உயிர் தரித்திருப்பதற்காக சாதுக்கள் பிக்ஷை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு சாது அளவு கடந்து உண்ணவேண்டும் என்றோ, ஆடம்பரமாக வசிக்கவேண்டும் என்றோ சாஸ்திரங்களில் எங்கேயும் சொல்லப்படவில்லை. தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதின் முக்கிய நோக்கம் பரம்பொருளின்மீது ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டு அவனுடைய சேவையாகவே அனைத்தையும் கருதி அவற்றை முழுமனதோடு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்."

துறவி: "மஹராஜ், துவைதிகளால் பற்றற்ற நிலையை எய்த இயலுமா?"

மஹராஜ்: "ஏன் முடியாது? பற்றற்ற நிலை என்பது மூன்று பெரும் ஆசைகளைத் துறப்பது தான். துவைதத்தை ஏற்கும் பக்தன் மூவாசைகளையும் துறந்த போதிலும் கடவுள் மீது கொண்ட ஆசையை விட்டொழிப்பதில்லை. தெய்வம் ஒன்றின் மீது மட்டுமே நாம் பற்று வைக்கவேண்டும். பரம்பொருளின் மீது செலுத்தும் அத்தகைய ஆர்வத்தை (உலக மாந்தர் சாதாரணமாகப் புரிந்துகொள்ளும் அர்த்தத்தில்) ஆசை என்று அழைப்பது பொருந்தாது."

இவ்வாறு மஹாபுருஷ மஹராஜ் ஆன்மீக சம்பந்தமாக எழுந்த பல கேள்விகளுக்கு எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கங்கள் கொடுத்தருளினார்கள்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம்

(சுவாமி ஸதானந்தர்)

சரீரபோதம், சரீர அபிமானம், உலகப்பற்று, அகங்கார மமகாரம் உடையவர்களுக்கு ஆண்டவனே! நீ, வெகு தொலைவுக்கப்பால் உள்ளாய். பொய்யான, நிலையற்ற தன் சரீரம், தன் மனைவி மக்கள், உற்றார் உறவினர் இவர்களிடத்துப் பேர் அபிமானம் வைக்க உலகப்பற்றுடையவனுக்கு முடிகிறது. இவர்களைத் தன் மயமாக அவன் உணர்கிறான், அல்லது அவர்களை மிக நெருங்கின ஆப்தர்கள் என்று கருதுகிறான். ஆனால் அந்தோ! அவர்களுக்குள்ளேயே நீ பார்த்தசாரதியாய் வீற்றிருந்தும், அவர்களை இயக்கிவந்தும் உன்னை அவர்கள் அறிந்து கொள்வதில்லையே. இந்த மாயைக்கு யஜமானனாகிய பிரபோ! உன் திருவடிகளைச் சரணடைகிறோம். பிரயோஜன மற்ற, அல்பப் பொருள்களாகிய உலகப் பொருள்களிடையே பழகி, அதன் விளைவாக இந்திரியங்களை அடக்க முடியாமல் மனது கடவுளை விட்டு எங்கோ அலைகிறது. அத்தகையவர்களுக்கு ஆண்டவனே! உங்கள் திருவடிகளின் பெருமை தெரியாது, விளங்காது. உன் திருவடிகளின் பெருமையை உணர்ந்து அதனிடத்துச் சரண் புகுந்து ஆனந்தமாக இருக்கும் பக்தர்களைப் பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்தோ! இனி, இவர்களுக்கு விமோசனம் எப்படி வந்து அமையக்கூடும்? உனது திவ்யமான, மங்களமான லீலா விநோதங்களை, புராணக் கதைகளைக்கேட்டால் உன் திருவடிகளிடத்துப் பக்தி உண்டாகும்; பற்றுகள் குறையும்; மனம் சுத்தமாகும். சாதுசங்கம் அவர்களது பக்தியை மேலும் வளர்க்கும், தீவிரமானதாக்கும். கடவுளை அறிந்துகொண்டால் பிறகு உலகப் பொருள்களிடத்துப் பற்று வைப்பது சாத்தியமாகாது. பற்றற்று இருந்தால் மனது தூயதாகிறது. தூய மனது கடவுளை அறியவல்லதாகிறது. அவர்கள் உன் திவ்ய லோகத்தை, வைகுண்டத்தை அடைவார்கள். அதேபோல இடையறாத நல்வாழ்வால், சாதனத்தால் தியானத்தில் முதிர்ந்து, உன் கடத்தற்கரிய மாயையை அறிவிற் சிறந்த யோகியர்கள் உன் அருளால் வென்று, பெறுதற்கரிய உன்னை அடைகிறார்கள். அவர்களின் சாதனை மிகவும் சிரமமானது. ஆனால், ஆண்டவனே! நீ தீனர்களின் பந்து. உன்னை உணர்ந்து மனமுருகிப் பாடினால் போதும். நீ உன்னைக் கொடுத்து விடுகிறாய். இது எவ்வளவு எளிய மார்க்கம்! நீ நச்சினார்க்கு இனியன்.

ஆதி தேவா! ஆதிநாராயணா, நாங்கள் எல்லாரும் உன்னுடையவர்கள். முக்குணங்களிலிருந்து உன்னால் ஒருவர்பின் ஒருவராய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். நாங்கள் இப்பிரபஞ்சத்தை உயிர் ஓவியமாக்கவேண்டும்; அழகுபடுத்த வேண்டும்; அறிவும், ஆக்கமும், ஆனந்தமும் செழிக்கச் செய்ய வேண்டும்; மகிழ்ச்சிகரமானது ஆக்க வேண்டும்; ஓயாத காரியங்களை சுறுசுறுப்பு, கலகலப்பு நிறைந்தது ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காக எங்களைப் படைத்தீர்கள். ஆனால், நாங்களோ பல்வேறு இயல்பு வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதால் ஐக்கியமாக, ஒற்றுமையாகச் செயல்பட முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே நீங்கள், பின்னால் அவதரித்து வந்து புரியவிருக்கும் லீலாவிநோதங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் இவ்வுலகை நாங்கள் உருவாக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஆதியந்தமற்ற பொருளே! ஏதோ ஓர் உபாயம் செய்து உங்களுக்கு ஏற்ற உலகமாக இப்பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டிக்க அருள்புரியுங்கள். அதன்மூலம் எங்கள் வணக்கத்தை செலுத்தியவர்களாவோம். பூஜையை, கடமையைப் பூரணமாக நிறைவேற்றியவர்களாவோம். ஆண்டவனே! எங்கள் உற்பத்தி, இருப்பு, நிலைத்திருத்தல் தங்களிடத்திருந்தன்றோ வருகிறது! இனி, தோன்றப் போகிற உயிர்களும் நன்கு வசிக்கவும், இனிது வாழவும் வழிசெய்வீர்கள். அவ்வுயிர்கள் தங்களையும், தேவர்களாகிய எங்களையும் போற்றி, துதித்து இனிது வாழ்வார்கள். மாறுதல் அற்ற பழம்பொருளே! தேவரீரே, இப்பிரபஞ்சத்துக்கு, தேவர்களுக்கு, உயிர்களுக்கு மூலப் பொருள்; மூலகாரணம் ஆகின்றீர். உம்முடைய முக்குணமயமானதும், செயல் இயக்க மயமானதுமான தேவசக்தியாகிய மாயையிலிருந்து இப்பிரபஞ்சத்தைத்

தோற்றுவித்துள்ளீர்கள். எல்லாம் ஆனவர், எங்கும் நிறைந்தவராகிய தேவரீர், மஹத் மற்றும் தத்துவங்களுக்கு அதிதேவதைகளாகிய எங்களுக்கு, நாங்கள் புரிய வேண்டிய கடமைகளை, செயல்களைக் கட்டளை இட்டு அருளுங்கள். எங்களை எதைச்செய்யப் படைத்தீர்களோ அதை நாங்கள் ஊக்கமுடன் செய்கிறோம். நாங்கள் தங்கள் அருளையே சார்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே! பிரபோ, தங்கள் சிருஷ்டி கிருத்தியத்தை நன்கு செம்மையாகச் செய்து முடிக்க, ஞானத்தையும், சக்தியையும் எங்களுக்கு அருளப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்கந்தம் 3. அத்தியாயம் 6.

மைத்ரேய மஹரிஷி சொன்னது: 'சர்வசக்திமானகிய பரம்பொருள் தன் சக்திகள், விபூதிகளாகிய மஹத் முதலிய தத்துவங்கள் சிருஷ்டி செயலைச் செய்ய முடியாதிருப்பதைப் பார்த்து அவர் காலசக்தியாக வடிவெடுத்து ஏககாலத்தில் இருபத்து மூன்று தத்துவங்களிலும் பிரவேசித்தார்.(மஹத்தந்துவம், அகங்காரத்தத்துவம், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, அந்தக்கரணம், தன்மாத்திரைகள் ஐந்து, ஸ்தூலபூதங்கள் ஐந்து ஆக இருபத்து மூன்று தத்துவங்கள்) அலகிலா விளையாட்டுடையானின் காலதத்துவம் பிரவேசித்ததும் செயலற்றுத் தனித்தனியே இருந்த இத்தத்துவங்கள் ஒன்றுகூடிச் செயல்பட ஆரம்பித்தன. இவைகள் செயல்பட ஆரம்பித்ததும், கடவுள் இச்சைப்படியே தங்களிடத்திலிருந்து ஆதிபுருஷன் சரீரத்தைத் தோற்றுவித்தன. காலதத்துவத்தின் பிரவேசத்தால் ஏகோபித்த இயக்கம் ஏற்பட்டது. அதனல் இருபத்து மூன்று தத்துவங்களிலும் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. இந்தப் பரிணமம்தான் விராட் சரீரத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதில் சராசரம் முழுவதும் அடங்கியிருக்கிறது. ஜடம், சேதனம், உயிருள்ளவை, உயிரற்றவை ஆகிய யாவற்றுக்கும் இந்த விராட் சரிரமே இருப்பிடமாகும். இந்த விராட் புருஷன் ஆயிரம் தேவ வருஷங்கள் தோன்ரு நிலையில்—அவ்யக்தநிலையில் தன்னுள் எல்லாவற்றையும் அடக்கிக்கொண்டு, ஒரு முட்டையின் வடிவில் தன்னை எங்கும் ஜலம் சூழ்ந்திருக்க வாழ்ந்தார். அந்த விஸ்வமூர்த்திக்கு அறிவு, செயல்திறமை, போகங்களை—இன்பங்களை, அனுபவிக்கும் சக்தி இவைகளைப் பரம்பொருள் அளித்தார். இதுவரை சூக்ஷ்மநிலையில் இருந்தவர் இப்போது தானே ஒன்ருக (ஹ்ருதயம்) பத்தாக (தசவாயுக்கள்) மூன்ருக (அத்யாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகம்) வெளிப்பட்டார்—தோன்றினர். அவரே எல்லா ஜீவகோடிகளுக்கும் உயிர் ஆகிருர். தோற்றத்துக்கு வந்த நிலையில், வடிவெடுத்த நிலையில் அவர் பரம்பொருளின் ஓர் அம்சம், ஒரு பகுதி, ஓர் அங்கம், ஒரு சிறு துளி ஆகிருர். இதுவே பரம்பொருளின், பரமாத்மாவின், ஏகனின், நிர்க்குணபிரம்மத்தின் முதல் அவதாரம் ஆகும், முதன்மை, முக்கியமானது ஆகும். உயிர் வகைகள் யாவும் இவரிடத்திருந்து தங்கள் வடிவங்களைப் பெறுகின்றன. அத்யாத்மம், அதிதெய்வம், அதிபூதம் ஆகிய இவைகளை உடைத்திருப்பதால் அந்த விராட் புருஷன் மூன்று வகையாக ஆனுர் எனப்படுகிறது. பிராணன் பத்து வகைப்பட்டது. ஆகவே அவர் பத்தாக வடிவெடுத்தார் எனப்பட்டது. ஹிருதயம் ஒன்று ஆகையால் அவர் ஒன்ருக ஆனுர் எனப்பட்டது. அத்யாத்மம் ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து ஆக பத்தையும், மனதையும் குறிக்கிறது. அதிதெய்வம் என்ருல் இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொறுப்பாக, தலைமையாக உள்ள தேவதை அல்லது தேவர்களையும் மனதையும் குறிக்கும். பொறிகளுக்குப்புலனுகின்றபுலன்கள்,இந்திரிய விஷயங்கள் பஞ்சபூதங்களையும் அவைகளினல் ஆகிய சகல பொருள்களையும் அதிபூதம் என்று சொல்கிருர்கள். பிராணன், அபானன், வியானன்,உதானன்,சமானன்,நாகன், கூர்மன் கற்கலன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன் ஆகிய பத்தும் பிராணனின் வகைகள் ஆகும். (நாம் உள்ளே இழுத்து வெளியேவிடும் காற்று மூக்கின் மூலம் ஆனுலும் சரி, வாய் வழியாக ஆனுலும் சரி, அந்தக் காற்றுக்குப் பிராணன் என்று பெயர். இது நமது சுவாசகோசத்தில் குடியிருக்கிறது. கீழ்நோக்கிப் போவதும், மலத்துவாரத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டதும், ஆன காற்றுக்கு அபானன் என்று பெயர். தொப்புளில் குடி இருப்பதும், உணவை ஜீரணிப்பதற்கு அவசியமானதுமான வாயுவுக்குச் சமானன் என்று பெயர். மேல் நோக்கிப்

போவதும், தொண்டையை இருப்பிடமாகக் கொண்டதுமான வாயு உதானன் எனப்படு கிறது. எது எல்லாப் பக்கமும் போக வல் லதோ, சரீரம் முழுவதும் வியாபித்திருக் கிறதோ அக்காற்றுக்கு வியானன் என்று பெயர். நாம் விடும் ஏப்பத்திற்கு நாகன் என்றும், நம் கண்களைத்திறக்க உதவும் காற் றுக்குக் கூர்மன் என்றும், எது நம்மிடத்துப் பசியை உண்டாக்குகிறதோ அதற்குக் கற்கலன் என்றும், நாம் விடும் கொட்டாவிக்குக் காரண மாய் இருக்கும் வாயுவுக்குத் தேவதத்தன் என்றும், நம் சரீரத்தைப் போஷிக்கும் வாயு வுக்குத் தனஞ்ஜயன் என்றும் பெயர்.)

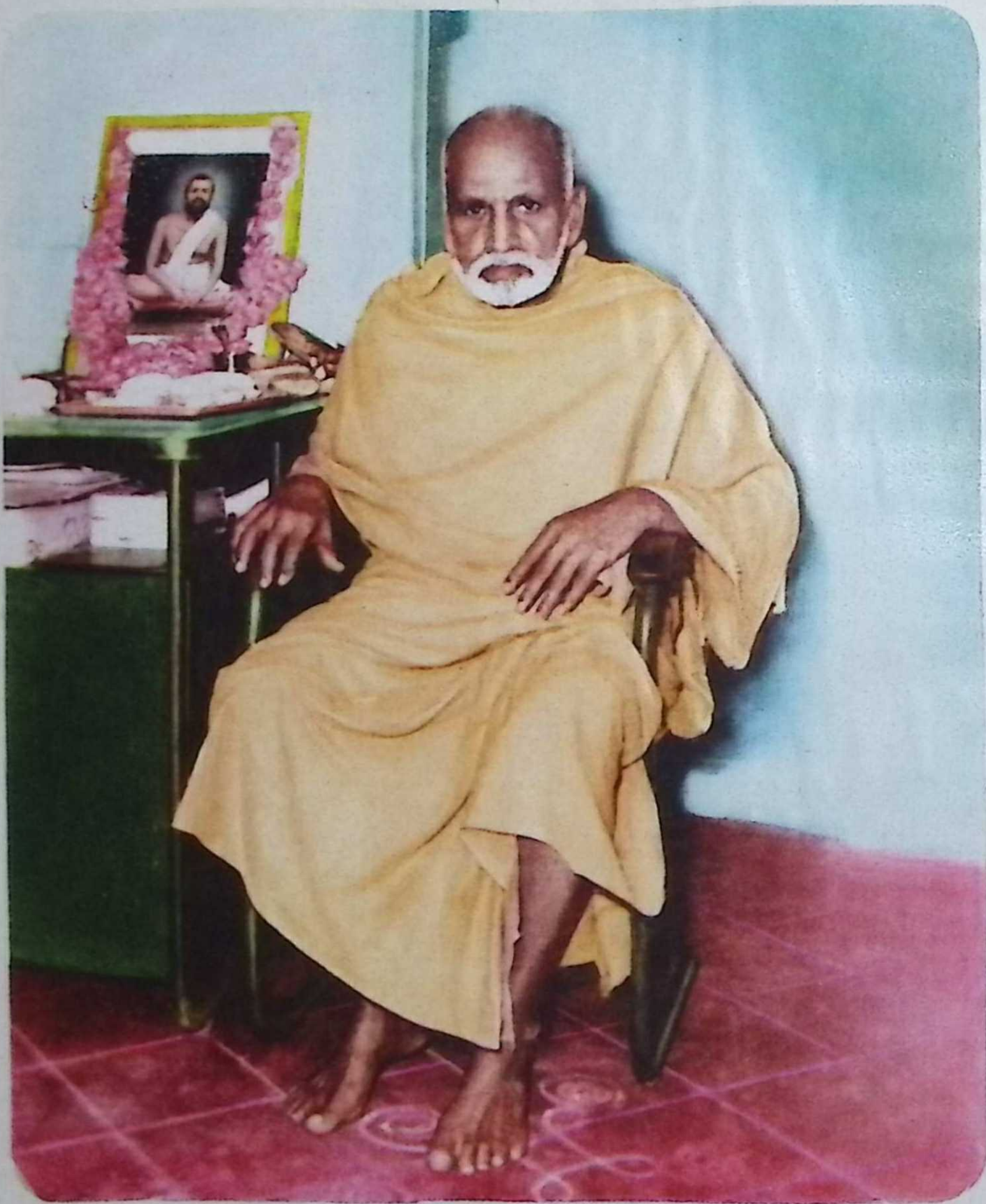
மஹத் முதலான தத்துவங்களின் தேவதை களின் பிரார்த்தனையை நினைத்து, மனதுக்கு எட்டாத பரம்பொருள் அந்த விராட் புரு ஷனைத் தன் தேஜஸால் ஒளிபெறச் செய்தார். அதனுல் அவருக்குப் பிரக்ஞை—உணர்வு உண் டாயிற்று. உணர்வு வரப்பெற்றதும் உறங்கி யிருந்த அவரது சக்திகள் எல்லாம் வெளிப்பட லாயின. அந்த விராட் புருஷரிடத்துத் தேவர் கள் வீற்றிருந்து செயல்பட (ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம் இவைகளின் தேவதைகள்) இருப்பிடங்கள் தோன்றலாயின. முதலாவதாக அவரிடத்து வாய் தோன்றியது. லோக பால கர்களில் ஒருவராகிய அக்னி பகவான் தன் சக்தியாகிய வாக்குடன் சேர்ந்து வாயினுள் பிரவேசித்தார். அதன் மூலம் விராட் புருஷ ருக்குப் பேச இயன்றது. ஸ்ரீ ஹரியின் தோற்ற மாகிய அந்த விராட் புருஷரிடத்து நாக்கு, ருசியை அறிகிற அறிவு தோன்றியது. அது ஜலதேவதையாகிய வருண பகவானின் செய லால், அவரது பிரவேசத்தால் உண்டாகியது. அடுத்து அவரிடத்து இரண்டு துளைகளுடன் நாசி தோன்றியது. அது இரட்டையர்களாகிய அஸ்வினி தேவர்களின் இருப்பிடமாயிற்று. அவர்களது சக்தியால் முகர்தல் சாத்தியமா யிற்று. அந்த விராட் சரீரத்தில் இப்பொழுது இரண்டு கண்கள் தோன்றின. அவை துவஷ்டா (சூரியன்) வின் இருப்பிடங்களா யின. அவரது சக்தி பார்த்தல் என்கிற அறிவு. அவரது பிரவேசத்தால் விராட் புருஷருக்குப் பார்த்து அறிதல் சாத்தியமாயிற்று. பிறகு சருமம் (தோல்) தோன்றியது. அது உணர் தல் என்கிற அறிவுக்கு இருப்பிடமாகும். தொட்டு உணர்தல் வாயுவின் சக்தி அல்லது செயல். அவர் அந்தச் சருமத்தில் குடிகொண் டார். அதன்பின் இரண்டு காதுகள் தோன் றின. அவை திக்பாலர்களின் இருப்பிடமா யிற்று. அதன் மூலம் கேட்டல் அறிவு, செவிச் செல்வம் உண்டாயிற்று. பிறகு சருமம் உண் டாயிற்று. (சருமம் தோன்றியது இரண்டா வது முறையாக சொல்லப்படுகிறது. பிற பொருள்களின் மென்மை, முரடு ஆகிய உணர்வுகளை உணர்வதுடன் தன்னிடத்தே எரிச்சல், உறுத்துதல், குத்தல் உணர்வு களையும் அது உணர்வதால், அதற்கு ஏற்படு வதால் இங்ஙனம் சொல்லப்படுகிறது) அதில் ரோமங்கள் தோன்றின. பலன் அளித்ததும் அழிந்துவிடுகின்ற ஸ்தாவரங்கள், மூலிகை களின் தேவதைகள் அதை இருப்பிடமாகக் கொண்டன. அதன் மூலம் வலி, வேதனையை உணர முடிந்தது. அதன் பிறகு அவரது சரீரத்தில் ஆண் குறி தோன்றியது. அது பிரஜாபதியின் இருப்பிடமாயிற்று. அவரது சக்தி காமசுகத்தைச் சிற்றின்பத்தை அனுப விப்பது,வம்ச விருத்தி உண்டாக்குவது ஆகும். அதன் பிறகு மலத் துவாரம் உண்டாயிற்று. அதில் மித்திரன் பிரவேசித்தார். (மித்திரன் அதிதியின் பன்னிரண்டுபுத்திரர்களில் ஒருவர். முறைவைத்து இவர் ஒரு மாதம் சூரியனுக்கு அதிபதி, தேவதை ஆகிருர். உலக ரக்ஷகர் களில் இவர் ஒருவர்) அவரது சக்தி சுத்திகரித் தல். அதனுல் ஜீவனுக்குத் தன் சரீரத்தில் ஏற் படுகிற கழிவுகளை, மலங்களை வெளியேற்ற முடிந்தது.

அவரது சரிரத்தில் இரண்டு கரங்கள் தோன் றின. இந்திரன் அவைகளைத்தன் இருப்பிடமா கக்கொண்டான். அவரது சக்தி, செயலாற்று தல், பொருள்களைப் பற்றுதல், விடுதல். இதன் மூலம் ஜீவனுக்கு ஜீவிக்க இயன்றது. பிறகு அச்சரீரத்தில் இரண்டு கால்கள் தோன் றின. அவைகளை விஷ்ணு தம் இருப்பிட மாகக் கொண்டார். அவரது சக்தி சஞ்சாரம், நடமாட்டம். அதனுல் ஜீவனுக்குத் தான் விரும் பிய இடங்களுக்குப் போக முடிந்தது. அதன் பிறகு அவரிடத்து அறிவு தோன்றியது. வாக்கு தேவதையாகிய சரஸ்வதி தேவியின் பிரபு

வாகிய பிரம்மதேவன் அதைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டார். அவரது சக்தி அறிதல், புரிந்து கொள்ளுதல், விவேகம் ஆகும். அதன் பிறகு அவரிடத்து ஹிருதயம் தோன்றியது. அதைச் சந்திரன் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டார். அவரது சக்தி மனது. அதன் செயல் உணர்தல், பலப்பல விஷயங்களை நாடுதல், இன்பத்தை நாடுதல் ஆகும். அதன் பிறகு விராட்புருஷரிடத்து அகங்காரம் தோன்றியது. அகங்காரத்தின் கடவுள் ருத்திரர். அவரது சக்தி கர்த்ருத்வம், அகங்கரித்தல் தன் கடமை என்று எண்ணுதல் ஆகும்.

அதன் பிறகு சித்தம் தோன்றியது. அது ஜீவனின் அனுபவங்களின் பெட்டகம், களஞ்சியம் போன்றது. அது பிரம்மதேவரின் இருப்பிடம். விஸ்வமனஸ்,அறிவின் மஹத்தத்துவத்தின் அதிதேவதை பிரம்மதேவரே. இவரதுசக்தி விவேகம்-நல்லனவும் தீயனவும்உள்ளபடி அறிதல் ஆகும். விராட் புருஷனுடைய தலையிலிருந்து தேவலோகமும், கால்களிலிருந்து பூலோகமும் தோன்றின. அவரது தொப்புளிலிருந்து ஆகாயம் தோன்றியது. இவ்வுலகங்களில் தேவர்,மானுடர், அசுரர் ஆகிய ஜீவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இவர்கள் முறையே சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குணங்களிலிருந்து தோன்றினர்கள். சத்வகுணத்திலிருந்து தோன்றியதால் நற்குணங்கள் நிறைந்தவராய்த்தேவர்கள் தேவலோகம் அல்லது சொர்க்கத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டார்கள்.ரஜோ குணத்தின் விளைவாக மானுடரும் பல வகையான சிற்றுயிர்—விலங்கு வகைகளும் பூலோகத்தில் வசித்தன. இந்த விலங்குகள் மானுட வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாய் அமைந்திருந்தன. ருத்திரரின் சேவகர்கள் ஆகிய பூத கணங்கள் ஆகாயத்தில் வாழ்ந்தார்கள்.

குருவம்சத்துக்குப் பூஷணம் போன்றவிதுரா! அந்த விராட் புருஷரின் வாயிலிருந்து வேதங்களும், பிராம்மணர்களும் வெளி வந்தனர். மனித சமுதாயத்தில் பிராம்மணன் உயர்நிலையில் இருப்பான். மனித இனத்துக்கு ஆசாரியனாக இருப்பான். ஏனென்றால் வேதங்களுடன் பிறந்த அவனிடத்து வேதங்களில் சொல்லியுள்ள எல்லா அருங்குணங்களும் இருக்கும். அவரது புஜங்களிலிருந்து பலம், தைரியம், வீரியம், பராக்கிரமம், வீரம், க்ஷமை ஆகிய க்ஷத்திரிய குணங்களும், க்ஷத்திரியனும் தோன்றின. க்ஷத்திரியன் இந்தக் குண நலன்களோடு மற்றவருணங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும், ரக்ஷிக்கவேண்டும்.அவர்களின் நலன்களைப் பெருக்க வேண்டும். அவன் விஷ்ணுவின் அம்சமாய்த் தோன்றிவந்தவன். அவன் இந்தச் சம்ரக்ஷணைக்காகவே படைக்கப்பட்டவன். அந்த விராட் புருஷரின் தொடைகளிலிருந்து விவசாயம், கோசம்ரக்ஷணம், வியாபாரம் மற்ற தொழில்கள் ஆகிய வைசிய கர்மங்களும் வைசியனும் தோன்றி வந்தார்கள். ஜீவர்களுக்கு வேண்டிய உணவும் மற்றப் பொருளும் உற்பத்தி செய்து அது அனைவருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டியது வைசியன் வேலை. இதில் அவனது ஜீவனமும்அடங்கியிருக்கிறது. அவரது பாதங்களிலிருந்து குற்றேவல், சரீர உழைப்பு, சேவை ஆகிய சூத்திர தர்மங்களும், சூத்திரரும் படைக்கப்பட்டனர். இவர்களுடைய படைப்பால் பிரபு பெரிதும் மகிழ்ந்தார். (ஏனென்றால் சேவை, உழைப்பு இன்றி எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் சூத்திரனின் நிலைஉயர்வானது. தர்ம அர்த்த காம மோக்ஷம் ஆகிய புருஷார்த்தங்களில் மோக்ஷம் பிராம்மணனின் குறிக்கோளாகவும், காமம்,உலக இன்ப அனுபவம் க்ஷத்திரியனின் குறிக்கோளாகவும்,செல்வம்சேகரித்தல்வைசியனின்குறிக்கோளாகவும், தர்மம், சீலம் சூத்திரனின் குறிக்கோளாகவும் இந்த நான்குவர்ணங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மற்றமூன்று வருணங்களுக்குக்குறிக்கோள்தர்மம் தவிரமற்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களும் குறிக்கோளாக இருக்க, சூத்திரனுக்கு அவை மூன்றுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கிற தர்மம் குறிக்கோளாக உள்ளது. ஆகவே சூத்திர தர்மம், சூத்திரனின் படைப்பில் பகவான் மகிழ்ச்சியடைந்தார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.) தங்கள் வாழ்வைப் புனிதப்படுத்திக்கொள்ள, இந்த நான்கு வர்ணத்தாரும் தங்கள் கடமைகளை நன்குநிறைவேற்றி அம்முறையில் தங்கள் பிதாவாகிய ஸ்ரீஹரிக்கு, அந்த ஆண்டவனுக்குப் பூஜை, வணக்கம் செய்யவேண்டும். ஸ்வதர்ம அனுஷ்டானமே பகவத் பிரீதியான நல்ல பூஜை, வணக்கம், போற்றுதல் ஆகும்.

சுவாமி சித்பவானந்த

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தரின் சரிதச் சுருக்கம்

மாதவம் செய்து மக்களுக்குப் பாரமார்த்திக நெறியினைத் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டிய செம்மல் சுவாமி ஸ்ரீமத் சித்பவானந்தர் ஆவார். இம் மகான் தோன்றுதற்கு இடம் தந்த பெருமை கொங்குநாட்டுக்கு உரியது. கொங்கு நாட்டில் கோவை மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சி வட்டத்தில் செங்குட்டைப்பாளையம் என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. அவ்வூரில் பெரியண்ண கவுண்டர் என்னும் பெரியார் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பெரும் நிலக்கிழாராக இருந்து அப்பகுதி மக்களிடம் மதிப்பு மிகப் பெற்றிருந்தார். அவர் சித்தவைத்தியத்திலும், சோதிடக்கலையிலும் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்றிருந்தார்; சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் சாதுக்கள் பழக்கமும் உடையவராக இருந்தார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் நேர் சிஷ்யரான சுவாமி சிவானந்தர் அவரைக் 'குப்தயோகி' என்று புகழ்வார். அவருக்குத் திருமதி நஞ்சம்மையார் என்பவர் பத்தினியாக வந்து வாய்த்தார். அவர்கள் இருவருக்கும் 1898 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 11ஆம் தேதி ஏழாவது குழந்தையாக நம் சரித்திர நாயகராகிய ஸ்ரீமத் சித்பவானந்தர் தோன்றினர். பெற்றோர்கள் அவருக்குச் சின்னு என்னும் நாமம் சூட்டினர். பெற்றோர்களுக்கு இவர்தாம் கடைசிக் குழந்தையாவார். இவருடன் பிறந்தவர்கள் மூன்று சகோதரர்களும், மூன்று சகோதரிகளுமாவார்கள்.

செங்குட்டைப்பாளையத்துக்கு அருகில் ஆத்துப்பொள்ளாச்சி என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. அவ்வூரிலும் பொள்ளாச்சியிலும் இவர் தம் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்று முடித்தார். கோவையில் ஸ்டேன்ஸ் உயர்நிலைப்பள்ளியில் உயர்தரக் கல்வியைக் கற்றார். படிப்பில் முதல்வராக விளங்கிப் பல பரிசுகளையும் பெற்றார். அவர் கல்விகற்கும் பொழுதே நாடகங்கள் எழுதுவதிலும், நடிப்பதிலும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். பள்ளி விடுமுறைக் காலங்களில் ஊருக்கு வந்தால் அவருடன் பழகுவதில் சிறுவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியடைவார்கள். சிறுவர்களுக்கு நாடகங்கள் நடிப்பதில் தக்க பயிற்சி கொடுத்துப் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் நடித்துக் காட்டி அவர்களின் பாராட்டுதலையும் பெறுவார்.

கல்வியில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் தேர்ச்சியையும் கண்ட பெற்றோர்கள் I. C. S. என்ற மேல்படிப்புக்காக அவரை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிவைக்க விரும்பினர்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கையில் தற்செயலாக ஒருநாள் சின்னு இரண்டணா விலை கொடுத்துச் சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்துக்கள் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றை வாங்கினர். புத்தகத்தைப் படித்ததும் அவர் மேனாட்டுக்குப் படிக்கப் போகும் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டார். சென்னையிலேயே தாம் படிக்கப் போவதாகப் பெற்றோரிடம் கூறி அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் சேர்ந்தார். கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கிடையில் ஆன்மீக நூல்களைக் கற்பதிலும் சின்னு ஆர்வம் மிகக் காட்டினர். விக்டோரியா விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்லூரியில் பயின்று வந்தார். அப்பொழுது திரு. அவினசிலிங்கம், திரு. கிருஷ்ணன் நம்பூதிரி ஆகியவர்கள் அவருக்கு நண்பர்களானர்கள். சின்னு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு நாள்தோறும் மயிலாப்பூரிலிருக்கும் ராமகிருஷ்ண மடத்துக்குச் செல்வார். ராமகிருஷ்ணரின் நேர்சிஷ்யர்களான ஸ்ரீமத் பிரம்மானந்த சுவாமிகளும், ஸ்ரீமத் சிவானந்த சுவாமிகளும் அவர் அங்குச் சந்தித்த பெரியோர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இருந்த பெருநிலையானது சின்னுவின் உள்ளத்தை மிகவும் கவர்ந்தது. துறவு வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்ற ஆர்வம் சின்னுவின் உள்ளத்தில் எழுந்தது. எனவே கல்லூரிப் படிப்பை முடிப்பதற்குமுன்பே சம்ஸ்கிருதம் பயிலுவதற்குக் கல்கத்தா செல்வதாகப் பெற்றோர்களுக்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டுக் கல்கத்தா சென்று பேலூர் ராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்து விட்டார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு பேலூர் மடத்திலிருந்து கடிதத்தின் மூலம் தாம் துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுவிட்ட முடிவைப் பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டார். 1923ஆம் ஆண்டு பிரம்மச்சரிய தீக்ஷை பெற்று 'ஸ்ரீ திரையம்பகச் சைதன்யர்' என்னும் பெயர்

பெற்றார்.

கல்கத்தாவில் பேலூர் மடத்தில் ஆச்ரமப் பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்து வந்தார். லாந்தர் கண்ணாடி சுத்தம் பண்ணும் பணியே முதலில் தரப்பட்டது. சிறு பணியாக இருப்பினும் அதைப் பொறுப்புடன் செய்து எப்பொழுதும் லாந்தர் கண்ணாடியைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பார். அங்கிருந்து பல புண்ணிய ஸ்தலங்களுக்குத் தீர்த்த யாத்திரை சென்று விட்டுப் பாபநாசத்தில் சிலகாலம் தங்கித் தனிமையில் தவம் இயற்றி வந்தார். 1925ஆம் ஆண்டு வடஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நாட்ரம்பள்ளி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆச்ரமத்திற்குப் பொறுப்பேற்றார். 1926 ஆம் ஆண்டில் உதகமண்டலத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆச்ரமம் உருவாயிற்று. அவ்வாச்ரமத்திற்குப் பெரியண்ண கவுண்டர் பெருமளவு பொருளுதவி செய்தார். 1926ஆம் ஆண்டு சிவானந்த மகராஜிடமிருந்து சன்னியாச தீக்ஷை பெற்றுச் 'சித்பவானந்தர்' என்னும் சன்னியாச நாமம் பெற்றார். சன்னியாச தீக்ஷை பெறுவதற்கு முன்பு பித்ருக்களுக்குப் பிண்டம் போடும் கிரியை நடந்த அதே நேரத்தில் பொள்ளாச்சியில் நாற்காலியில் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்த அவர் தந்தையார் பெரியண்ண கவுண்டரின் ஆவியும் பிரிந்தது.

1926ஆம் ஆண்டு முதல் 1940ஆம் ஆண்டு வரை சுவாமி சித்பவானந்தர் உதகமண்டலத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தின் தலைவராக இருந்தார். சுவாமி ஆகமானந்தர், சுவாமி சர்வக்ஞானந்தர், சுவாமி ஓஜஸானந்தர் போன்ற சான்றோர்கள் பலரும் அவருடைய குரு சகோதரர்கள் ஆவார்கள். ஊட்டியிலிருந்தபொழுது கோவை மாவட்டத்திலுள்ள பெரியநாயக்கன் பாளையம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வித்யாலயத்திற்கு அடிக்கடி சென்று அங்குள்ள காரியங்களையும் மேற்பார்வையிட்டார்கள்.

1940ஆம் ஆண்டு திருச்சிக்கு மேற்கே பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள திருப்பராய்த்துறை என்னும் ஸ்தலத்தில் கோவில் கோபுரத்தில் உள்ள ஓர் அறையில் தங்கி இருந்தார்கள். அப்பொழுது கானாடுகாத்தான் திரு. அருணாசலம் செட்டியார் அவர்களும், வழக்கறிஞர் திரு. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களும் சுவாமிஜி அவர்களை அன்புடன் உபசரித்து வேண்டிய உதவி செய்தார்கள்.

1942ஆம் ஆண்டு திருப்பராய்த்துறையில் சுவாமிஜி அவர்கள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனத்தை ஆரம்பித்தார்கள். சுவாமி விபுலானந்தர் தபோவனத் திறப்புவிழா நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்கள். 1943ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனப் பள்ளி தொடங்கியது. இவ்விரண்டையும் தோற்றுவித்து வளர்த்தது சுவாமிஜி அவர்களுடைய தனி முயற்சியாகும். இவ்விரண்டையும் வளர்ப்பதில் உடல் உழைப்பு, மனோ உழைப்பு ஆகிய அனைத்தையும் கொடுத்தார்கள். ஆரம்பத்தில் வந்த எதிர்ப்புக்களையெல்லாம் மனம் தளராதிருந்து முறியடித்தார்கள்.

நாட்டின் சிறப்பும் அதன் எதிர்காலமும் சிறுவர்கள் தக்கவாறு உருவாவதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. எனவே சிறுவர்களை நல்லவர்களாகவும், வல்லவர்களாகவும் ஆக்குவதில் சுவாமிஜி அவர்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினார்கள். பண்டைக் காலத்துக் குருகுல முறையையும், நவீனக் கல்விமுறையையும் சேர்த்து ஒரு புதிய கல்வித்திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளார்கள். அந்தக் கல்வித்திட்டத்தில் வாழ்க்கைப் பயிற்சியை இன்றியமையாததாக அமைத்துள்ளார்கள். குருகுலத்துக்கு முதலிடம் தந்து, பள்ளி அதைச் சார்ந்திருக்கும்படி செய்துள்ளார்கள். குருகுல மாணவர்களுக்கென்றே பள்ளியை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். குருகுலத்தில் ஒழுக்கத்திற்கு முதலிடம் தரப்படுகிறது. தூய்மையும், எளிய வாழ்வும், சேவை மனப்பான்மையும் சிறுவர்களிடம் வளர்வதற்கு வேண்டிய வாழ்க்கைப் பயிற்சித் திட்டத்தைக் குருகுலத்தில் அமைத்து வைத்துள்ளார்கள். அதிகாலையில் மாணவர்கள் படுக்கையைவிட்டு எழுந்தது முதல் இரவு படுக்கப் போகும் வரையிலும் மனதை நற்செயலில் ஈடுபடுத்துவதற்குரிய திட்டத்தை அமைத்துள்ளார்கள். மனது ஒழுக்கம்கெட்ட செயல்களில் செல்வதற்கு அவகாசம் இல்லாதபடி திட்டம் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதால் மாணவர்களுடைய கெட்ட இயல்புகள் தலையெடுப்பதற்கு வழிஏதுமில்லை. மாணிக்கவாசகர் தம் மனதின் வேகத்தைக் கெடுத்துத் தம்மை ஆட்கொண்ட சிவபெரு

மானை 'வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க' என்று கூறுகின்றார். மாணவர்களு டைய உள்ளத்திலுள்ள கெட்ட இயல்புகளின் வேகத்தைக் கெடுத்து அவர்களை ஆட்கொண்ட வர் சுவாமி சித்பவானந்தர் ஆவார்கள்.

ஆண்களுக்காகக் குருகுல முறையில் மேல் நிலைப்பள்ளி ஒன்றும், கல்லூரி ஒன்றும் திருவேடகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். மேல் நிலை வகுப்புகளிலும், கல்லூரி வகுப்பு களிலும் படிக்கும் மாணவர்கள் குரு குலத்திலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும் என் பது முக்கியமான விதியாகும். காமத்துக்கு அடிமைப்பட்டு மனோ ஆற்றலையெல்லாம் சிதறடிக்கச் செய்யும் இப்பருவத்தில் மாணவர் கள் கட்டுப்பாடான வாழ்க்கையிலும், தூய்மை யான இயற்கைச் சூழ்நிலையிலும் வாழ்வதற்குத் திருவேடகத்தில் மேல் நிலைப்பள்ளியும், கல் லூரியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. "மனஒருமுகப் பாட்டுக்கும், மனத்தூய்மைக்கும் வழி வகுப் பதுதான் கல்வித்துறையில் நாம் செய்யவேண் டியமுக்கிய பணியாகும்" என்பது விவேகானந் தர் கருத்து. சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் அக்கருத்தைச் செயல் முறைக்குக் கொண்டு வருகின்ற வகையில் திருவேடகத்தில் கல்வி ஸ்தாபனங்களை அமைத்துள்ளார்கள்.

பெண்களுக்காகச் சேலத்தில் சாரதா ஸமிதி என்னும் ஸ்தாபனத்தை அமைத்துப் பெண் களைக்கொண்டே அதை நடாத்துதற்கு ஏற் பாடு செய்துள்ளார்கள். அந்த ஸ்தாபனம் இப் பொழுது சிறந்த பெண்பாலர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மதுரையிலும், திருநெல் வேலியிலும், மன்னார்குடியிலும் ஸ்ரீ சாரதா ஸமிதியின் கிளை ஸ்தாபனங்களையும், பெண் களுக்காகக் கல்வி ஸ்தாபனங்களையும் ஏற் படுத்தத் திட்டமிட்டார்கள். அவை முழுமை யாக வளர்ச்சியடைவதற்குள் பூதவுடலிலிருந்து பிரிந்து கொண்டார்கள். இனிமேல்தான் அவ ருடைய சங்கல்பம் முழுமையாக நிறைவேற வேண்டும்.

வயது வந்தவர்களுக்கிடையில் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு அந்தர்யோகம் என்னும் ஓர் அற் புதமான திட்டத்தை நடைமுறைக்குக்கொண்டு வந்துள்ளார்கள். தமிழ்நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் அந்தர்யோகத்தின் மூலம் பெரியவர்கள் வாழ்க்கைப் பயிற்சி பெற்றுப் பண்பட்டவர்களாகி வருகின்றார்கள். வெறும் பேச்சால் மக்களுடைய வாழ்வு திருந்தியமை யாது என்றுஎண்ணிய சுவாமிகள் இந்தஅந்தர் யோக முறையை மக்களிடையே புகுத்தியுள் ளார்கள். அந்தர்யோகத்தில் கலந்து கொள்ப வர்கள் தங்கள் மனதை உயர்ந்த விஷயங்களில் செலுத்துவதன் மூலம் தங்களைப் பண்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அந்தர்யோகத்தின் மூலம் மக்கள் தங்கள் மனதைச் சாதனையில் ஈடு படுத்துவதால் அந்தர்யோகமுறை மனப் பண்பாட்டுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது. மூன்று நாட்கள் உலக விவகாரங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு இல்லறத்தார்கள் ஈசுவர சிந்தனை யில் ஈடுபடுவது அவர்களுக்குப் பெரும் நன்மை யைத் தரும் என்று ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சர் கூறியுள்ளார். அக்கோட்பாட்டை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் வகையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பாபநாசத்தில் மூன்று நாட்கள் அந்தர்யோகம் நடந்து வரு கிறது. இயற்கை அழகு மிகுந்த குற்றாலத்தில் ஜுன் 15 முதல் ஆகஸ்ட் 15 வரை பருவ அந்தர்யோகம் நிகழ்ந்து வருகிறது. தமிழ்நாட் டின் பல பாகங்களிலும் நிகழும் ஒரு நாள் அந்தர்யோகங்களில் கலந்துகொண்டு பலரும் பயனடைகிறார்கள்.

வேதாந்த தத்துவங்களைப் பொதுமக்களுக்கு விளக்குவதற்கேற்ற முறையில் தர்ம சக்கரம் என்ற மாதப் பத்திரிகையில் தத்துவ விளக்கம் எழுதி வந்தார்கள். ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை, திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல், ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம் ஆகியவற்றுக்குச் சிறந்த வியாக்கியான நூல்கள் எழுதியுள்ளார்கள். 'உலகை உய்வித்த உத்தமன், உலகுக்கு உயிர் கொடுத்த உத்தமன், எதிர்கால இந்தியா, சகோதரி நிவேதிதை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் சரிதம், விவேகானந்தர் சரிதம், ஸ்ரீசாரதா தேவியார் சரிதம், மாணுக்கன், இராமா யணம், மகாபாரதம், 'Man Making Message' போன்ற நூல்கள் மூலம் மாணுக்கர்களுக்கு வேண்டியஅரிய கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளார் கள். ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைக்குச் சுவாமிஜி அவர் கள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ள வியாக்கியானங்களைப் படிக்கின்றவர்கள் யாவ

ரும் மிகுந்த பயனடைந்து வருகின்றார்கள். 'பரமஹம்சரின் பெருமை' என்ற புத்தகத்தில் பரமஹம்சர் வாழ்ந்து காட்டிய தத்துவங் களையெல்லாம் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார் கள். ஸ்ரீ விவேகானந்தரைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்துகொள்வதற்கு அவர் எழுதியுள்ள விவேகானந்த விவரணம் என்னும் நூலைப் படித்தால் போதும். இராமாயண மகாபாரதங் களிலிருந்தும், புராணங்களிலிருந்தும் கருத் துக்களை எடுத்து நாடக ரூபத்தில் பல நாட கங்கள் எழுதியுள்ளார்கள். அந்நாடகங்கள் மக்களிடையே பண்பை வளர்த்துவருகின்றன. 'இந்துமதமும் கிறிஸ்தவமதமும்' என்ற நூலில் கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளுக்கு வேதாந்தத்தின் அடிப்படையில் விளக்கம் தந்துள்ளார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அது ஒரு சிறந்த புத்தகமாக அமைந்துள்ளது. அந்தர்யோகத்திலும், தர்ம சக்கரத்திலும் சத் ஸம்பாஷணை என்னும் பகுதி யில் மக்களுடைய ஆன்மீக சந்தேகங்களை யெல்லாம் போக்கி வந்தார்கள். அப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும்.

கர்மத்தை யோகமாகச் செய்வது எப்படி என்பதையும், ஆத்ம விசாரம் செய்வதெப்படி என்பதையும், தூய பக்தி எது என்பதையும், கர்மயோக விளக்கம், ஞானயோக விளக்கம், பக்தியோக விளக்கம் என்ற நூல்களில் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளார்கள். ராஜயோக விளக்கம் என்னும் புத்தகத்தில் ராஜயோகத் தைப்பற்றிய தெளிவான விளக்கம் தந்துள் ளார்கள்.

ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் மூல மாகவே வாழ்க்கையை உயர்த்திக்கொள்ள முடியும். ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர் களின் தினசரி வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் வேண்டியவாறு காணலாம். அவர்கள் அதிகாலையில் மூன்று மணிக்கே எழுந்து விடுவார்கள். நாலரை மணியிலிருந்து ஐந்தரை மணி வரையிலும் நிகழும் வழி பாட்டில் கலந்துகொள்வார்கள். காலையில் ஒரு மணிநேரமும் மாலையில் ஒரு மணி நேரமும் நடப்பதன் மூலம் உடலுக்குப் பயிற்சி தந்து வந்தார்கள். பிறகு தியானம், மாணவர்களுக்கு ஆசி வழங்குதல், நூல் எழுதுதல், தர்ம சக்கரப் பத்திரிகைக்குக் கட் டுரை எழுதுதல், சான்றோர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்தல், நிர்வாக அலுவல்களைக் கவனித் தல், கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதுதல் போன்ற செயல்களில் திட்டமிட்டு ஈடுபட்டு இருப்பார் கள். நண்பகல் பதினொன்றே முக்கால் மணி யிலிருந்து பனிரண்டு மணி வரையிலும், மாலை ஆறு மணியிலிருந்து ஏழு மணிவரையிலும் தியானம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள்.

சுவாமிஜி மாணவர்களுடன் தினசரி அதிகத் தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள். மாணவர்களின் ஒவ்வொரு செயலையும் கூர்ந்து கவனித்து வந் தார்கள். மாணவர்கள் தங்கள் சுற்றுப்புறங்க ளைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்கிறார்களா, ஒழுங்காக முடிவெட்டிக் கொள்ளுகிறார்களா என்பதைத் தாங்களே நேரில் கவனிப்பார்கள். கால் சட்டையும் மேல் சட்டையும் குறிப்பிட்ட அளவுதான் இருக்கவேண்டும். பெரியதா கவோ சிறியதாகவோ இருக்கக்கூடாது. மேல் சட்டையைக் கால் சட்டைக்குள் விட்டிருக்க வேண்டும். சட்டைகளில் பொத்தான் சரியா கப் போட்டிருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மாண வனும் இந்த நிபந்தனைகளையெல்லாம் நிறை வேற்றி உடை அணிந்திருக்கின்றானா என்ப தைத் தாங்களே கவனிப்பார்கள். குருகுலத் தில் மாணவர்களை ஒன்றாகக் கூட்டி வைத்து வாசிப்பதைப் பார்வையிடுவார்கள். வாசிக்கும் பொழுது அவன் நேராக உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும். எழுதும்பொழுது நோட்டுப் புத்தகத்தை நேராக வைத்து எழுதவேண்டும். காலை, மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் மாண வர்களுடைய பிரார்த்தனையில் கலந்து கொள்வார்கள். பகவத்கீதையை வாசிப் பதற்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள்; பள்ளி யில் நீதி போதனைப் பாடம் எடுத்து அவர் களுக்குரிய சந்தேகங்களைப் போக்குவார்கள். வார விடுமுறை நாளன்று மாணவர்களைக் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்று ஆலய வழி பாடு செய்து வைப்பார்கள். ஆலய வழிபாட் டுக்குச் செல்லும் பொழுது நான்கு பேர் வரிசை கலையாது செல்லவேண்டும். யாருடனும் பேசக் கூடாது. வழியில் பக்கங்களில் திரும்பிப் பார்க் கக்கூடாது. ஒரேசீராக நடக்கவேண்டும். கோவி லுக்குள் சென்றான பிறகு உள்பிரகாரத்தை

வலம் வரும்போது குறுக்கே போட்டிருக்கும் பலகையின்மீது கால் படாமல் காலைத்தூக்கி வைத்து வரவேண்டும். இந்த விதிமுறைகளை யெல்லாம் மாணவர்கள் ஒழுங்காகப் பின்பற்று கிறார்களா என்பதைத் தாங்களே கூட இருந்து கவனிப்பார்கள். விளையாட்டு நேரங்களில் மாணவர்களுடன் சேர்ந்து சிரித்து வேடிக்கை செய்து அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவார்கள். சனிக்கிழமைதோறும் இரவு மாணவர்கள் தங்கள் இயல்புகளையெல்லாம் வெளிப்படுத்து வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற முறையில் அவர்கள் பாடவும், விலங்குகள் போல் கத்த வும், பறவைகள் போல் ஒலிக்கவும் ஒருவருக் கொருவர் தங்கள் இஷ்டம் போல் கட்டிப்புரள வும் அனுமதிப்பார்கள். இங்ஙனம் மாண வர்கள் உற்சாகமாக இருப்பதற்கும் கட்டுத் திட்டத்துடன் இருப்பதற்கும் அவர்களுடைய தினசரி வாழ்க்கையில் பயிற்சி கொடுத்து வருவார்கள். மாதந்தோறும் பள்ளியில் மாண வர்களைச் சமையல் செய்யும்படி செய்து சமையற்கலையை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். பள்ளியில் இரவில் வெட்ட வெளியில் மாணவர்களுடன் உட்கார்ந்து அவர் கள் சமைத்த உணவைச் சுவை பார்த்து மதிப் பெண் போடுவார்கள். பூஜை அறை, கழிப் பறைகளுக்கிடையில் வேற்றுமை கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும். சமையலறைக்குப் பக்கத்திலேயே கழிப்பறை இருக்கவேண்டும். கழிப்பறையின் துர்நாற்றம் சமையலறைக்கு வராதவாறு கழிப்பறையைத் தூய்மையாக வைத்துப் பழகவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். அப்படி வைத்திருக்க மாணவர் களுக்குப் பயிற்சியும் தருவார்கள். கழிப்பறை களை மாணவர்கள் கழுவும் போது தாங்களே உடன் இருந்து எப்படிச் சுத்தம் செய்யவேண் டும் என்பதைச் செய்து காட்டுவார்கள். பள்ளி யில் கழிப்பறையைச் சுத்தமாக வைத்திரா விட்டால் உடனே தலைமை ஆசிரியரிடம் தெரிவித்துஅதில் போதிய கவனம் செலுத்தப் படவேண்டும் எனக் கூறுவார்கள். மாலையில் மாணவர்களுக்குக் கட்டாய விளையாட்டு நடக்கவேண்டும் எனக் கூறி ஒழுங்குப்பாட்டு டன் விளையாட்டு நடக்கிறதா என்பதையும் கவனிப்பார்கள். நீந்தல் குளத்திலும், ஆற்றிலும் குளிக்கும்போது மாணவர்கள் அவர் தோளின் மீது ஏறிக் குதிக்க அனுமதிப்பார்கள். தாமும் பையன்களோடு சேர்ந்து நீந்துவார்கள். பையன்களைத் தூக்கி நீந்தல் குளத்தில் போட்டு அவர்கள் நீந்துவதைப் பார்த்து ரசிப் பார்கள். ஆண்டுதோறும் நீந்தல் போட்டி வைத்து அதில் முதல், இரண்டு, மூன்ருவது இடம் பெறுகின்றவர்களுக்கு மிட்டாய், பிஸ் கட் பரிசுகள் வழங்குவார்கள். ஆண்டுதோறும் இரண்டுமுறை மாணவர்களுக்குத் தேநீர் விருந்து வைத்து அவர்கள் இஷ்டம்போல் சாப்பிட அனுமதித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியடை வதைப் பார்த்துத் தாமும் மகிழ்ச்சியடைவார் கள். தேநீர் விருந்து நடந்து முடியச் சுமார் ஒன் றரை மணிநேரம் ஆகும். அவ்வளவு நேரமும் பையன்களின் மத்தியிலேயே இருந்து ஒவ் வொருவனுக்கும் விருப்பமானதை அவன் சாப் பிடுகின்ற அளவு பரிமாறும்படி கவனித்துக் கொள்வார்கள்.

ஆண்டுதோறும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள முக்கிய மான புண்ணியஸ்தலங்களுக்குக் குருகுலமாண வர்களை அழைத்துச் சென்று தாங்களும் உடன் இருந்து வழிபாடு செய்து வைப்பார்கள். மாதந் தோறும் பௌர்ணமியன்று ஐக்கிய வழிபாடு, விருந்து, கலைநிகழ்ச்சி முதலியன நடத்தி மாண வர்களிடத்திலுள்ள அன்புணர்ச்சியையும், கலை யுணர்ச்சியையும் வளர்ப்பார்கள்.

ஆன்மீக வாழ்வில் நாட்டம் உடையவர்கள் தம்மை நாடி வந்தால் அவர்களுக்கு இடம் தந்து நல்ல வாழ்க்கைப் பயிற்சி தந்து அவர்கள் ஆன்மீகத்தில் முன்னேறுவதற்குச் சிறந்த வழி காட்டியாக இருப்பார்கள். அவர்களிடம் ஆன் மீகப் பயிற்சி பெற்றுத் துறவு மார்க்கத்தை மேற்கொண்டு வாழ்க்கையைத் தெய்வப்பணிக் காகவே அர்ப்பணித்தவர்கள் பலராவார்கள். சுமார் முப்பது பேருக்குமேல் சந்நியாச தீக்ஷை கொடுத்து ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தை அவர் களிடம் ஒப்படைத்துள்ளார்கள். தபோவனத் தின் கிளை ஸ்தாபனங்களைத் திருவேடகம், குற்றாலம், சேரன்மஹாதேவி, பண்ணைக்காடு, ராமேஸ்வரம், ராமநாதபுரம், கரூர், சித்திரச் சாவடி முதலிய இடங்களில் அமைத்துள்ளார் கள். அவற்றின் நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்கு சந்நியாசிகளை நியமித்துள்ளார்கள். அதே

விதத்தில் ஆன்மீகநாட்டம் கொண்ட இருப துக்கும் மேற்பட்ட பெண்களுக்குச் சந்நியாச தீக்ஷை தந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையைத் தியாக வாழ்வாக ஆக்கியுள்ளார்கள்.

நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்குப் பாடுபடு கின்ற எந்த இயக்கமாக இருந்தாலும் முழு மனதுடன் சுவாமிஜிஆதரவு தருவார்கள். இன் றைக்கு விவேகானந்தர் கொள்கையை நடை முறைக்குக் கொண்டு வருகின்ற இயக்கமாக R.S.S. இருந்து வருகிறது. R.S.S. ன் செயல் முறைகளைக் கவனித்துப்பார்த்து அது ஒருநல்ல இயக்கம் என்று முடிவுகட்டினார்கள். அந்த இயக்கத்துக்கு வேண்டிய உதவிகள் யாவற் றையும் செய்து வந்தார்கள். R.S.S. கூட்டத் தில் கலந்துகொண்டு அவர்களுக்குச் சிறந்த அறிவுரைகளை வழங்கினார்கள். இந்துப் பண் பாட்டையும், கலாச்சாரத்தையும் சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே புகுத்துவதுதான் சிறந்த முறையாகும் என்பதை அன்பர்களுக்கு எடுத் துக்கூறி நர்சரிப்பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கவேண்டு மென்று அவர்களை ஊக்குவித்து வந்தார்கள்.

கட்டடங்கள் கட்டுவதில் எஞ்சினீயர்களுக் குத் தாங்களே திட்டம் கொடுப்பார்கள். செங்கல், காரை முதலிய கட்டடத்துக்கு வேண் டிய சாமான்களைத் தரமுள்ளவைகளாகத் தயார் செய்யவேண்டும் என்பார்கள். கட்ட டம் உறுதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் கருத்து மிகச் செலுத்தி வருவார்கள். அஸ்தி வாரம் போடுதல், கான்கிரீட் போடுதல் முத லிய முக்கியமான வேலைகள் நடக்கும்பொழுது தாங்களே முன்னின்று கவனிப்பார்கள்.

தங்களுக்குத் தேவையானதைத் தாங்களே கவனித்துக்கொள்வார்கள். அவருக்கு உதவி செய்ய யாரையும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். கடைசி வரையில் மாணவர்களுடன் பந்தியில் அமர்ந்துதான் உணவு எடுத்துக்கொண்டார் கள். மாடியிலிருந்து படியில் இறங்க உடலில் சக்தி இல்லாதபொழுதுதான் . தம் அறைக்கு உணவு கொண்டுவர அனுமதித்தார்கள். உடல் நலம் குன்றியிருந்த போதிலும் அதி காலை மூன்று மணிக்கு எழுந்திருப்பதும் நாலரை மணிக்கு வழிபாட்டிற்கு வருவதும் தவறாமல் நிகழ்ந்து வருவனவாயின. உடலில் சக்தி உள்ள அளவு தம்மை நாடி வந்தவர் களுக்கு அருளுரை வழங்கிக்கொண்டிருந்தார் கள். கடைசியாகத் தபோவனத்தில் நிகழ்ந்த சக்தி பூஜை அந்தர்யோகத்தில் பேசச் சக்தி இல்லாதிருந்த நிலையிலும் தம் உடல் சக்திகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி அவ்அந்தர்யோகத் தில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு நாட்டின் நிலையையும் அரசாங்கத்தின் போக்கையும் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபொழுது நோயின் துன்பத்தை மனதில் வாங்கிக் கொள்ளாது மனதை உயர்ந்த நிலையில் வைத்துக் கொண்டி ருந்தார்கள். உடல் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததற் கிடையில், சுவாமிஜி அவர்களுடைய உள்ள மானது ஓர் உயர்நிலையில் இருந்தது என் பதை அவருடைய முகபாவனை விளக்கியது. தம்மைப் பார்க்க வந்த அன்பர்கள் 'உடலுக்கு எப்படி இருக்கின்றது?' என்று கேட்டால் 'அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இவ் வுடலைப் பாதுகாத்து வருகிற துறவியரைக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்' என்பார்கள். ஆன் மீக விஷயங்களைப்பற்றிக் கேட்டால் அதற்கு ஆனந்தமாகப் பதில் தருவார்கள். 'உலகுக்கு நலன் தரும் நல்ல காரியம் ஒன்று செய்யப் போகிறோம். அதற்கு ஆசீர்வாதம் வேண்டும்' என்று கேட்டால் 'சிறப்பாகச் செய்யுங்கள், முழு ஆசீர்வாதம் உண்டு' என்று கூறுவார்கள். அன்பர்கள் விடைபெற்றுப் போகும்போது 'ஆனந்தமாக இருங்கள்' என்று ஆசீர்வதிப் பார்கள்.

டாக்டர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த உடலைக்கவ னிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபொழுது சுவாமிஜி அவர்கள் டாக்டரிடம் கூறியதாவது: "என் உடல்நிலைபற்றி எனக்குத் தெரியும். சத்துள்ள மருந்துகளை இந்த உடல் ஏற்காது. எனவே மருந்துண்ணும் விஷயத்தில் என் விருப்பப்படி நீங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த உடலுக்கு என்ன சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்றாலும் என் அனுமதியைக்கேட்டு அதன்படி சிகிச்சை செய்யுங்கள்." டாக்டரும் 'அதன்படியே நடந்துகொள்கிறேன்' என்று கூறி இறுதிவரை அவ்வாறே நடந்துகொண் டார். பசி இருந்தால் நாம் சாப்பிடுவோம். பசி இல்லாதபோது நாம் சாப்பிடமாட்டோம். தாகம் இருந்தால் நீர் அருந்துவோம். தாகம்

இல்லாதபோது நீர் பருகமாட்டோம். அங்ஙனம் சுவாமிஜி அவர்கள் உடலுக்கு எப்பொழுது எது தேவையோ அதை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

ஒன்றினிடத்து மனிதன் பற்றுடையவனாக இருக்கும்பொழுது அதைக் கெடுத்துவிடுகின்றான். பற்றில்லாது அன்பு செலுத்தும்போது அதைப் பாதுகாக்கின்றான். சுவாமிஜி அவர்கள் தமது உடலைப் பற்றின்றிப் பாதுகாத்ததைக் கடைசிக் கட்டத்தில் நிரூபித்துக் காட்டினார்கள். உடலின் மீது பற்றுவைக்காது இருந்ததனால் அதை வாட்டி வருத்தவும் இல்லை; தேவையில்லாததைக் கொடுத்து அதைக் கெடுத்துவிடவும் இல்லை. இயற்கையாக உடலுக்கு வந்ததைப் பொறுமையுடன் ஏற்றிருந்து அதிலிருந்து பிரிந்துகொள்ளும் காலம் வந்தபொழுது அமைதியுடனும், ஆனந்தத்துடனும் பிரிந்துகொண்டார்கள்.

உயிருள்ளபொழுது உடல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். உடலைவிட்டு உயிர் பிரிந்தான பிறகு அக்காயம் பொய்யானது, பொருளற்றது என்பதை நிரூபிப்பதற்கே அது சுட்டெரிக்கப்படுகிறது. செத்த உடலைச் சுட்டெரிப்பதன் மூலம் அதிலுள்ள பஞ்ச பூதங்கள் உடனடியாகப் பிரித்துத் தள்ளப்படுகின்றன. இயற்கையில் உள்ள பஞ்ச பூதங்களோடு அவை கலந்துவிடுகின்றன. உடலைச் சுட்டெரிப்பதே சமுதாயத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லது. சந்நியாசி ஒருவர் உகுத்த உடலைப் பிறகு என்ன செய்வது என்பது பலருக்கிடையே உள்ள கேள்வியாகும். அதற்குச் சுவாமிஜி அவர்கள் 'சந்நியாசி' என்ற நூலில் கூறியிருப்பதாவது : "சந்நியாச விரதம் பூணும்பொழுதே சந்நியாசிகள் பஞ்ச பூதங்களாலாகிய உடலை உள்ளத்திலிருந்து அறவே துறந்தவர்களாகிறார்கள். சமாதி நிலை எய்தியவர்கள் உடலில் நெடுங்காலம் இருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மையன்று. உடலை அவர்கள் உகுத்தான பிறகு அதில் அவர்களுடைய சைதன்யம் நிரம்பியிருக்கின்றது என்பது குருட்டு நம்பிக்கை. உகுத்த உடலுக்குச்சமாதி மந்திரம் கட்டி அதனுள் அதனை எழுந்தருளப் பண்ணுவதில் பொருள் ஒன்றுமில்லை. ஞானி ஒருவன் பயன்படுத்திவந்த உடல் சடலமான பிறகு அதில் தனிச்சிறப்பும் தூய்மையும் இருக்கிறது என்பது அறிவிலார் கொள்கை. செத்த பிறகு மற்றச் சடலங்களிடத்து உண்டாகின்ற கேடுகள் அனைத்தும் ஞானியினுடைய சடலத்திலும் உண்டாகும். இன்றைக்கு ஜனத்தொகை உலகெங்கும் அதிவேகத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. இங்ஙனையில் உயிரோடிருப்பவர்களுக்குப் போதுமான இடமில்லாத நிலை உண்டாகியிருக்கிறது. எனவே செத்த பிணத்திற்கு ஆறடி இடம் வேண்டுமென்று நிலம் ஒதுக்கிவைப்பது முறையன்று. சந்நியாசி துடைத்துவிட்ட சரீரத்துக்கு லௌகீகக் கிரியைகள் ஒன்றும் தேவையில்லை. லௌகீகக் கிரியைகளையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டுப் பக்தி சிரத்தையுடன் அவ்வுடலை நெருப்புக்கோ, நீருக்கோ இரையாக்கலாம். சந்நியாசி ஒருவருடைய உடலத்துக்கு உலகத்தார் செய்யும் இறுதிமரியாதை இதுவேயாம். உடலின் அறிகுறி ஒன்றுமில்லாது சந்நியாசியின் உடலை அழித்து விடுவது தேவாராதனைக்கு ஒப்பானது."

சுவாமிஜியின் கருத்துப்படியே அவர் உடலை உகுத்துவிட்ட பிறகு, அவ்வுடலுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் அஞ்சலி செலுத்தி நெருப்புக்கு இரையாக்கி அதற்குச் செய்யவேண்டிய தங்கள் இறுதிமரியாதையைச் செய்தார்கள். சுவாமிஜியினுடைய சரிதம் சுருக்கமாக இவ்விதழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு அடுத்து வரும் தைமாத இதழிலிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும்.

இரும்புத் தசையும், எஃகுநரம்பும் உடையவராகவும், திண்ணிய உள்ளமும் தெளிந்த ஞானமும் உடையவராகவும் சுவாமி அவர்கள் வாழ்ந்திருந்தார்கள். தவறு கண்ட இடத்துச் சிறிதும் தயங்காது தவறைக் கண்டித்துத் திருத்தி அமைக்கும் தீரராகச் சுவாமி அவர்கள் விளங்கினார்கள். சுவாமி அவர்களின் பூதவுடல் இன்று நமக்கிடையில் இல்லை எனினும் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வும், நெறியும் நம் மனதில் மறையாது நிலைபெற்று நம்மை நல்வாழ்வின்கண் செலுத்திக்கொண்டே இருக்கும். அவர் காட்டிய வழிசெல்வதே அவருக்கு நாம் செய்யும் சிறந்த அஞ்சலியாகும்.

செய்திகள்

நிகழ்ந்தவை

திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோ வனத்தின் ஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத் சித்பவானந்த சுவாமி அவர்கள் மூன்று மாத காலம் உடல் நலம் குன்றி இருந்து 16—11—85 சனிக்கிழமை இரவு 8-20 மணிக்கு மஹாசமாதி அடைந்து விட்ட செய்தியை வாசகர்களுக்கு வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மக்கள் சமுதாயத்துக்குப் பெரும்பாலும் தமிழ் நாட் டுக்கு அவருடைய மறைவு பேரிழப்பாகும்.

நவம்பர் 27ஆம் தேதி புதன்கிழமை அன்று திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்தியா வனக் குருகுல ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் சுவாமிஜி அவர்களின் திருவுருவப் படத்திற்குத் திறப்புவிழா செய்து அஞ்சலி செய்தார்கள். தபோவனச் சாதுக்களும் அந்நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார்கள். ஆசிரியர்கள் பலர் சுவாமிஜி அவர்களின் பெருமைகளை எடுத் துரைத்தார்கள்.

நவம்பர் மாதம் 28ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை அன்று ஸ்ரீமத் சித்பவானந்த சுவாமி அவர் களின் மறைவு குறித்துப் பதின்மூன்ருவதுநாள் வழிபாடு திருப்பராய்த்துறை தபோவனத்தில் நடந்தது. அவ்வழிபாட்டில் ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனக் குருகுல மாணவர்கள் பன்னி ரண்டு மணி நேரம் அகண்ட நாமபஜனை செய் தார்கள். பகல் 11 மணிமுதல் 12 மணி வரை யில் நடந்த ஐக்கிய வழிபாட்டில் ஸ்ரீ விவே கானந்த வித்யாவனக் குருகுல மாணவர்களும், திருப்பராய்த்துறை மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவ மாணவிகளும், பாய்லர் பிளான்ட் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும், மற்றும் திருப் பராய்த்துறை தபோவனம் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் இதர தபோ வனச் சிப்பந்திகளும்கலந்துகொண்டனர்.பின்பு அவர்கள் மஹேஸ்வர பூஜையிலும் கலந்து கொண்டார்கள். அன்று சேலம் சாரதா ஸமிதி யிலும், மன்னார்குடி ஸ்ரீ சாரதா ஸமிதியிலும் சுவாமிஜி மறைவின் பதின்மூன்ருவது நாள் வழிபாடு செய்தார்கள். அவ்வழிபாட்டில் அவ்வூர் பக்தர்களும், பக்திமதிகளும் கலந்து கொண்டார்கள்.

நிகழ்பவை

ஸ்ரீமத் துருவானந்த சுவாமிகள் 16—12—85 திங்கட்கிழமையன்று திருச்சி உறையூர் கலைப் பள்ளியில் நிகழும் பாவை விழாவுக்குத் தலைமை வகித்து அதைத் துவக்கி வைப்பார்கள். 22-12-85 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று வைகுண்ட ஏகாதசியை முன்னிட்டு ஸ்ரீ விவேகானந்த வித் யாவனக் குருகுல மாணவர்கள் உபவாசமிருந்து இருபத்து நான்கு மணி நேரம் அகண்ட நாம பஜனையும், ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை முழுவதும் ஒரு முறை பாராயணமும் செய்வார்கள்.

டிசம்பர் மாதம் 25ஆம் தேதி புதன்கிழமை யன்று ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனக் குருகுல பழைய மாணவர்கள் சங்கம் தபோவனத்தில் கூடும். அன்று கிறிஸ்து ஜயந்தியை முன்னிட்டு இரவு 6-30 மணியிலிருந்து 7-30 மணி வரையி லும் ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனக் குருகுல மாணவர்களும், பழைய மாணவர்களும் ஐக்கிய வணக்கம் செய்வார்கள்.

டிசம்பர் மாதம் 29ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று மாலை விருதுநகரில் நடக்கும் சக்தி சங்க ஆண்டு விழாவில் ஸ்ரீமத் நித்தியா னந்த சுவாமிகள் கலந்துகொண்டு சொற் பொழிவு ஆற்றுவார்கள்.

1986ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 3ஆம்தேதி வெள்ளிக்கிழமையன்று ஸ்ரீ சாரதா தேவியார் ஜயந்தியை முன்னிட்டு ஸ்ரீ விவேகானந்த வித்யாவனக் குருகுல மாணவர்கள் இருபத்து நான்கு மணி நேரம் அகண்ட நாமபஜனையும நண்பகல் ஒரு மணி நேரம் ஐக்கிய வணக்கமும் செய்வார்கள்.

ஜனவரி மாதம் 8ஆம் தேதி புதன் கிழமை யன்று பிற்பகல் 3 மணிக்கு மேல் ஸ்ரீ விவே கானந்த வித்யாவனக் குருகுல மாணவர்கள் பொங்கல் விடுமுறைக்காக அவரவர்கள் ஊருக் குப் புறப்படுவார்கள்.

ஜனவரி மாதம் 10ஆம் தேதி வெள்ளிக் கிழமை யன்று தஞ்சை மாவட்டம் மேலைக் காட்டூரில் நிகழும் இளைஞர் ஆண்டு விழாவில் ஸ்ரீமத் நித்தியானந்த சுவாமிகள் கலந்து கொண்டு சொற்பொழிவு ஆற்றுவார்கள்.

ஜனவரி மாதம் 13ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை யன்று முற்பகல் திருச்சி உறையூர் கலைப்பள்ளி யில் நிகழும் பாவை நிறைவு விழாவுக்கு ஸ்ரீமத் நித்தியானந்த சுவாமிகள் தலைமை வகித்துச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவார்கள்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் இயற்றிய நூல்கள்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை 16-ம் பதிப்பு	ரூ. 28-00
ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் தமிழ் வியாக்கியானம்	... 26-00
மஹாபாரதம்	... 10-00
அருள்விருந்து (பௌண்ட் செட்)	... 10-00
இராமாயணம்	... 7-00
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமி பாடல்கள்	... 6-00
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உபதேச மஞ்ஜரி	... 6-50
தினசரி தியானம்	... 5-00
ஞானயோக விளக்கம்	... 15-00
ராஜயோக விளக்கம்	... 12-00
கர்மயோக விளக்கம்	... 10-00
பக்தியோக விளக்கம்	... 9-00
விவேகானந்த விவரணம்	... 7-50
விவேகானந்த உபநிஷதம்	... 7-00
அநுஷ்டான வேதாந்தம்	... 7-00
கடவுளின் வடிவங்கள்	... 6-00
ஸ்ரீ விவேகானந்தர் ஜீவிதம்	... 6-00
சந்தேகம் தெளிதல் பாகம் — 1	... 5-50
சந்தேகம் தெளிதல் பாகம் — 2	... 5-50
மாணவருக்கு ஒரு சொல்	... 4-50
அம்பிகையின் ஆயிரம் திருநாமங்கள்	... 4-50
சகோதரி நிவேதிதை	... 3-75
சுவாமி விவேகானந்தர்	... 3-50
பஜனைப்பாடல்கள்	... 3-50
ஸ்ரீ சாரதாதேவியார் சரிதம்	... 3-00
தேவரகசியம் (முதலிய கதைகள்)	... 3-00
தாயுமானவர் இயற்றிய	
கருணாகரக் கடவுள் விரிவுரை	... 3-50
பரிபூரணானந்தம் ,,	... 3-00
சின்மயானந்த குரு ,,	... 3-00
ஆனந்தமானபரம் ,,	... 3-00
சுகவாரி ,,	... 3-00
மௌனகுரு வணக்கம் ,,	... 3-00
எங்கும் நிறைகின்றபொருள் ,,	... 2-50
பரசிவ வணக்கம் ,,	... 2-00
மலைவளர் காதலி ,,	... 1-50
கண்ணன் என்னும் கடவுள்	... 2-50
அ...ம் வளர்த்த நம்பி	... 2-50
சந்நியாசி	... 2-50
விரதவீரர் பீஷ்மர் (நாடகம்)	... 2-50
ஏகலைவ்யனின் குருபக்தி ,,	... 2-50
ஹரிச்சந்திரன் ,,	... 2-00
தவப்புதல்வர்கள் ,,	... 2-00
வாலி மோட்சம் ,,	... 2-00
பா...பட்டாபிஷேகம் ,,	... 1-75
...களைப் பெறுதல் ,,	... 1-75
விபீஷணன் சரணாகதி (நாடகம்)	... 1-50
பரமஹம்சர் பாமாலை	... 1-50
இறைவணக்கம்	... 1-50
மாணிக்கன்	... 1-25

செத்தவர்கள் நம்மோடு பேசுகிறார்களா?	... 1-25
சைவன் யார்?	... 1-25
*ஆலய வழிபாடு	... 1-25
*ஆத்ம சக்தி	... 1-25
*மனிதனது நிஜசொரூபம்	... 1-25
*சிவதத்துவம்	... 1-25
குழந்தைகளின் கலிக்கூடம்	... 1-00
இராவண தத்துவம்	... 1-00
தபோபலன் (நாடகம்)	... 1-00
பார்வதி, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி கர்வபங்கம் ,,	... 1-00
இந்துமதமும் கிறிஸ்துவமதமும்	... 1-00
நோய்க்கு இடம் கொடேல்	... 1-00
*கணபதி	... 1-00
*சக்தி தத்துவம்	... 0-90
நன்னெறிகளும் அருள் வாக்குகளும்	... 0-80
*சூரியநாராயணன்	... 0-75
தெய்வீக மகிமைகள்	... 0-75
*முருகக்கடவுள்	... 0-75
வர்ணாச்ரம தர்மம்	... 0-70
தாயுமானவர் ஆலயத்தில் தத்துவ அமைப்பு	... 0-60
*விஷ்ணு தத்துவம்	... 0-50
கர்மகாண்டம் எது? ஞானகாண்டம் எது?	0-50
விவேகானந்தரின் வீர கர்ஜனை	... 0-40
அருள்விருந்து 1 to 25 ஒவ்வொன்றும்	... 0-30
கந்தர் அநுபூதி	... 0-30
The Bhagavad Gita (12th. Imp.)	...30-00
Sri Lalithambika Sahasranama Stotram	15-00
The Indian National Education	...10-00
Tirukkural (with plastic cover)	... 9-00
Facets of Brahman or The Hindu Gods	... 9-00
Ramakrishna lives Vedanta	... 8-00
Sri Vishnu Sahasranama Stotram	... 7-50
Man Making Message	... 7-00
Siva Sahasranama Stotram	... 7-00
Ramayana (with Plastic cover)	... 7-00
Mahabharata ,,	... 6-00
The Bhagavad Gita (Small Size)	... 6-00
Sri Krishna-The Manifest Divinity ,,	... 6-00
Daily Divine Digest (DELUX)	... 6-00
Daily Divine Digest (Ordinary)	... 4-00
Thus Speaks Tayumana Swamigal	... 3-50
*Introducting The Gita	... 2-00
*The Student	... 2-00
Holy Bible—In the Light of Vedanta	... 1-50
Reminiscences of Master Mahashaya	... 1-50
The Nursery School	... 1-50
The Garland of Paraaparam	... 1-50
*Key to Higher Life	... 1-25

திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனத்தில்

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்களின்

ஞாபகார்த்த வழிபாடு

2—1—1986 வியாழக்கிழமை

1985ஆம் ஆண்டு நவம்[illegible]ம் 16ஆம் தேதி சனிக்கிழமை இரவு 8-20க்கு ஸ்ரீமத் சுவாம[illegible] சித்[illegible]வானந்த மஹராஜ் அவர்கள் மஹாசமாதி அடைந்தார்கள். நாற்பத்தெட்டாவது நாளாகிய 2—1—86 வியாழக்கிழமையன்று மண்டல பூஜை நிகழும். அன்பர்களும், தாய்மார்களும் அன்றைய நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிருர்கள்.

இங்ஙனம்
நித்தியானந்த

நிகழ்ச்சி முறை

காலை	9-00 மணிமுதல்		9-30 மணிவரை		பஜனே
	9-30	,,	10-00	,,	நாம அர்ச்சனே
	10-00	,,	10-05	,,	தியானம்
	10-05	,,	11-40	,,	பேச்சு
	11-40	,,	12-00	,,	அர்ச்சனே, மங்களம், தீபாராதனே

பகவத்கீதை நான்காவது அத்தியாயம், பதினெட்டாவது சுலோகத்தில் "கர்ம[illegible]தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்போன் மக்களுள் யோகி ஆ[illegible]ருன்" என்று கிருஷ்ணபரமாத்மா பகர்ந்துள்ளார்.

உலக வியவகாரங்களுக்கிடையில் சாந்தமே சித்தமிசை குடிகொள்ளுமானல் அ[illegible] கர்மத்தில் அகர்மம் ஆகிறது. ஏகாந்தத்தில் ஈசுவர சிந்தனே என்ற சிறந்தசெயல் நிகழுமானல் அது அகர்மத்தில் கர்மம் ஆகிறது. இது சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்து. ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்கள் இவ்விரண்டு தத்துவ விளக்கங்களுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

உலக வியவகாரங்களுக்கிடையில் தர்ம புத்திரர் போன்று மனதை நடுநிலையில் வைத்துச் சாந்தமாக இருப்பதற்குரிய பயிற்சியை மக்களுக்குத் தருவதற்கு அந்தர்யோக மண்டபம் ஒன்று கட்டுவதற்கும், ஏகாந்தத்தில் மனதைத் தெய்வச் சிந்தனேயிலேயே வைத்திருப்பதற்குரிய பயிற்சியைத் தருவதற்குச் சுவாமி சித்பவானந்தர் தங்கியிருந்த அறையைத் தியான அறையாக அமைப்பதற்கும் தபோவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இவ்விரு ஞாபகச் சின்னங்களேயும் மக்கள் நன்கு பயன்படுத்தலாம்.

இம்மாத இதழில் சுவாமி சித்பவானந்தர் அவர்களின் நிழல் படம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பின் (stapler pin) இரண்டையும் விரித்துப் படத்தை எடுத்துக்கொண்[illegible] பின்னே மடக்கிவிடவேண்டும்.

Edited by SWAMI NITHYANANDA,
Printed & Published by Swami Sankarananda at Tapovanam Printing School, Tirupparaitturai Tiruchi Dt.